БИЕНАЛЕ ЗА СЪВРЕМЕННО ИЗКУСТВО ПЛОВДИВ

Изкуството през вековете
ФОНДАЦИЯ
FOUNDATION
Art over the centuries

BIENNIAL OF CONTEMPORARY ART PLOVDIV

FORGOTTEN SPACES

2026

ЗАБРАВЕНИ ПРОСТРАНСТВА

ART and CULTURE
TRANSFORMATIONS
Biennial of Contemporary Art – Plovdiv

19 AUGUST | **19 SEPTEMBER**

19 АВГУСТ | **19 СЕПТЕМВРИ**

ART and CULTURE TRANSFORMATIONS

Biennial of Contemporary Art – Plovdiv

Пловдив • 2026

Фондация „Изкуството през вековете" е основана през 2018 г. Нашата основна мисия в дългосрочен план е развитие на пластичните и визуални изкуства, подкрепа на свободните артисти в България и насърчаване на образованието в сферата на културата. Създаване на общности, в които изкуството е обединяващ фактор и ценен ресурс в комуникацията между хората.

През 2018 г Фондацията печели безвъзмездна рекламна квота на Google Ad Grants, а през 2020 г. е одобрен проект *„Резонанс на сетивата"* по компонент „Гражданска активност" на Община Пловдив. Партньори по проекта са академични преподаватели от Медицински Университет, гр. Пловдив и АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев".

Изкуството през вековете
ФОНДАЦИЯ
FOUNDATION
Art over the centuries

В период от три години фондацията реализира редица изложби, а от 2022 г. е организатор на първото международно биенале за съвременно изкуство в България, в което взимат участие автори от България, РС Македония, Турция, Нидерландия, Чехия, САЩ, Румъния, Австрия, Германия и са показани над 350 творби на български и чуждестранни автори.

С подкрепата на община Пловдив е реализирана международна изложба *„Първите 7- съвременни визуални форми на Балканите"*, която е част от стратегическия маркетинг на фондацията с цел популяризиране на биеналето на международната художествена сцена. По-късно, след второто издание на биеналето последва представителна извадка –изложба в Музея за съвременно изкуство „ Павел Шушара" в Букурещ.

През 2024 година Дружеството на пловдивските художници и фондацията обединяват усилията си за популяризиране на визуалните изкуства като подписват рамков договор за партньорство. През същата година е подписано и споразумение за сътрудничество между Пловдивски Университет „Паисий Хилендарски" и фондацията, която отваря врати и предоставя възможност за участие и обучение на студенти с образователна цел в Биенале за съвременно изкуство – Пловдив. Съгласно споразумението, управителят на фондацията г-жа Мария Аргирова е включена като експерт в преподавателския състав на Педагогически факултет и през същата година основава дисциплината *„Артмениджмънт"*.

На институционално ниво фондацията привлича стратегически партньори като Културния център към Генералното Консулство на РБългария в гр. Битоля, РС Македония, Muzeul de Arta Modernă și Contemporană Pavel Șușară, Румъния, Дружеството на пловдивските художници, Културен Център Елизиум, Галерия Артистика, Дом на културата „ Борис Христов" – Пловдив, Сдружение „НЕПОЗНАТИТЕ – ПЛОВДИВ", Аграрен Университет – Пловдив, Регионална Дирекция Пожарна безопасност и защита на населението гр. Пловдив и др., с което потвърждава, че Пловдив е не само най-голямото средище на визуалните изкуства в България, но и място, в което изкуството е обединяващ фактор в културен контекст.

The Art Over the Centuries Foundation was established in 2018. Our long-term mission is to promote the development of fine and visual arts, support independent artists in Bulgaria, and encourage education in the field of culture. We strive to create communities in which art serves as a unifying force and a valuable resource for communication between people.

In 2018, the Foundation was awarded a Google Ad Grants advertising grant. In 2020, its project *"Resonance of the Senses"* was approved under the "Civic Engagement" component of the Plovdiv Municipality programme. The project partners included academic staff from the Medical University of Plovdiv and the Academy of Music, Dance and Fine Arts "Prof. Asen Diamandiev".

Over a period of three years, the Foundation organised several exhibitions. Since 2022, it has been the organiser of the first international biennale of contemporary art in Bulgaria, bringing together artists from Bulgaria, the Republic of North Macedonia, Turkey, the Netherlands, the Czech Republic, USA, Romania, Austria and Germany. More than 350 artworks by Bulgarian and international artists have been presented as part of the event.

With the support of Plovdiv Municipality, the Foundation organised the international exhibition *"The First Seven – Contemporary Visual Forms in the Balkans"*, which forms part of the Foundation's strategic marketing initiative aimed at promoting the Biennale on the international art scene. Following the second edition of the Biennale, a representative selection of artworks was subsequently presented in an exhibition at the Pavel Șușară Museum of Modern and Contemporary Art in Bucharest.

In 2024, the Union of Plovdiv Artists and the Foundation joined forces to promote the visual arts by signing a framework partnership agreement. In the same year, a cooperation agreement was also signed between Paisii Hilendarski University of Plovdiv and the Foundation, opening up opportunities for students to participate in and receive educational training through the Plovdiv Biennale of Contemporary Art. Under this agreement, the Foundation's Director, Ms Maria Argirova, was appointed as an expert member of the academic staff of the Faculty of Education. That same year, she established the academic course *"Arts Management"*.

At an institutional level, the Foundation has established strategic partnerships with organisations including the Cultural Centre at the Consulate General of the Republic of Bulgaria in Bitola, Republic of North Macedonia; the Pavel Șușară Museum of Modern and Contemporary Art, Romania; the Union of Plovdiv Artists; Elysium Cultural Centre; Artistica Gallery; „Boris Hristov" House of Culture – Plovdiv; the "NEPOZNATITE – PLOVDIV" Association; the Agricultural University of Plovdiv; the Regional Directorate for Fire Safety and Civil Protection – Plovdiv, and others.

Through these partnerships, the Foundation reinforces Plovdiv's position not only as Bulgaria's largest centre for visual arts, but also as a place where art acts as a unifying force within the broader cultural landscape.

ИЗГУБЕНИ ПРОСТРАНСТВА

Мария Аргирова – Мениджър на Биенале за съвременно изкуство – Пловдив, Таня Костадинова – PR на РДПБЗН -Пловдив (от ляво на дясно)

Maria Argirova – Manager of the Biennial of Contemporary Art – Plovdiv; Tanya Kostadinova – PR Officer at the Regional Directorate for Fire Safety and Civil Protection – Plovdiv (from left to right).

Георги Янев – Областен управител на гр. Пловдив, Костадин Димитров – Кмет на гр. Пловдив (от ляво на дясно)

Georgi Yanev – Regional Governor of Plovdiv; Kostadin Dimitrov – Mayor of Plovdiv (from left to right).

Ученици от Националната професионална гимназия по полиграфия и фотография – София в Биенале 2026

Students from the National Vocational High School of Printing and Photography – Sofia at the Biennale

Екипът – Иван Узунов с Паолина Радева и Ася Бачова, студенти от Пловдивски ниверситет

The Team – Ivan Uzunov with Paolina Radeva and Asya Bachova, students at Plovdiv University

„ ЗАБРАВЕНИ ПРОСТРАНСТВА“

Бомби... Мъгла... Убежище... Миризма на мухъл, която оставя петна в паметта и те свива в костелива черупка. За да забравиш. Ние хората имаме тази способност да забравяме. Един съвършено полезен начин на човека да овладее живота.... Тунел без изход, с единствен възможен коридор, който те води наникъде. Накъде ?

Казват, че стените разделят хора, идеи и общества. Но понякога, лутайки се между тези стени, разбираш, че животът е една илюзия. Несигурност, която човешката дързост отрича.

Докато подреждахме експозицията с екипа, непрекъснато усещах, че ми е трудно да ходя спокойно по коридорите. Колкото повече навлизах навътре, толкова повече усещах тихите стъпки на страха от войната. Страх, който полепва по кожата като тънък лед и вцепенява дъха..., защото осъзнаваш, че войната, войната ражда убежища от бомби.

Тогава се затваряш в собствената си окръжност и се опитваш да намериш центъра, там, където започва Началото на всичко. Точката на първопричината – без форма и размери. Божествената спирка в центъра на света. И когато откриеш това равновесие, духът отново започва да катери върхове.

В контекста на съвременното изкуство войната все по-често се разглежда не само като въоръжен конфликт, а и като състояние на обществото, като битка с идентичността и с истината. Художествените пространства – включително бункери, убежища и изоставени военни обекти все по-често са превръщат в места за размисъл, където архитектурата на защитата се трансформира в архитектура на изкуството и паметта.

„Забравени пространства“ е мотото на третото издание на Биенале за съвременно изкуство – Пловдив. Една мисъл – форма, която се роди съвсем естествено в енергията на бомбоубежището под хълм Бунарджик и която пулсирайки в червена светлина, несъзнателно подтиква артиста към опит за овладяване на суровото пространство.

Такава е творбата на Мария Недкова *„След последния дъх“*, която изследва

„FORGOTTEN SPACES“

Bombs... Fog... Shelter... The smell of mould, leaving stains on memory and forcing you to curl into a bony shell. So that you can forget. We, humans, have this ability to forget. A perfectly useful way for human beings to take control of life... A tunnel with no exit, with only one possible passage leading nowhere. Where to?

They say that walls divide people, ideas, and societies. But sometimes, as you wander among these walls, you come to realise that life is an illusion. An uncertainty that human audacity refuses to acknowledge.

As we were arranging the exhibition with the team, I constantly felt that it was difficult to walk calmly through the corridors. The further I ventured inside, the more I sensed the quiet footsteps of the fear of war. A fear that clings to the skin like a thin layer of ice and freezes the breath... because you realise that war – war is what gives birth to bomb shelters.

Then you retreat into your own circle and try to find its centre, the place where the Beginning of everything lies. The point of origin – without form or dimensions. The divine resting place at the centre of the world. And when you discover this equilibrium, the spirit begins to climb the peaks once again.

In the context of contemporary art, war is increasingly viewed not merely as an armed conflict, but also as a condition of society, a struggle with identity and truth. Artistic spaces – including bunkers, shelters, and abandoned military sites – are increasingly becoming places for reflection, where the architecture of protection is transformed into an architecture of art and memory.

"Forgotten Spaces" is the motto of the third edition of the Plovdiv Biennale of Contemporary Art. It is an idea – a form that emerged quite naturally from the energy of the bomb shelter beneath Bunardzhik Hill. Pulsating in red light, it unconsciously prompts the artist to attempt to master the raw, uncompromising space.

Such is Maria Nedkova's work *"After the Last Breath"*, which explores the relationship between humanity, violence, and the environment we ourselves create. The figure of a

връзката между човечеството, насилието и средата, която самите ние създаваме. Фигурата на жена, която държи в ръцете си стогодишна пушка е погълната от мрак и дим. Изложена на опасност, тя се среща с друго лице, скрито зад противогаз. Двете фигури заедно представят две страни на едно и също човешко състояние – способността да създаваме разрушение и инстинкта да оцелеем сред него. (*„След последния дъх" – концептуална фотография*)

В пространството на бомбоубежището ще открием *„ Кралицата на светлината"* на Ивайло Стоянов. Човешка фигура покрита с плат, чиято самоличност остава загадка за зрителя. Фигурата е напълно покрита. Няма лице, няма поглед. Остава само силуетът – мълчалив и неподвижен, като човек, очакващ края на опасността. Създадена като художествен образ на скритото човешко присъствие, „кралицата" се появява на място, което само по себе си носи памет за страх, опасност и оцеляване и същевременно ни напомня, че светлината няма нужда от лице, а от присъствие. (*„Кралицата на светлината" – Ивайло Стоянов, концептуална фотография, обект*)

Изследването на Валентин Ваклинов в *„Постколективистична колективна безотговорност",* провокира у зрителя преосмисляне на концепцията за дискурса колективност – индивидуалност. За това как индивидът в условията на колектив придобива колективно съзнание, което е отражение на социо-културните проявления на ценностите на обществото, в което живее. Разбирането му за свое, чуждо и наше. Творбата поставя на фокус разпределянето на отговорностите и носенето на лична отговорност и отправя пряка социална критика към нас като общество. (*Постколективистична колективна безотговорност – Фотоинсталация, Валентин Ваклинов*)

В това трето издание на Биенале за съвременно изкуство – Пловдив за първи път концептуалната фотография намери осезаемо жанрово присъствие. В съвременното изкуство и концептуалната фотография обектът като художествена форма престава да бъде предмет от бита и се превръща в носител на концепции чрез промяна на контекста и това беше много ясно подчертано в третото издание на биеналето. Чрез различни похвати като деформация, изолация и натрупване, предметът губи своето основно предназначение и се трансформира във визуална метафора както се вижда и в работата на Ивайло Стоянов, който е основател на концептуалната фотография в България и специалността „концептуална фотография" в Нов Български Университет.

woman holding a century-old rifle is engulfed in darkness and smoke. Exposed to danger, she encounters another figure concealed behind a gas mask. Together, the two figures embody two sides of the same human condition – our capacity to create destruction and our instinct to survive in its midst. (*"After the Last Breath" – conceptual photography*)

Within the space of the bomb shelter, we encounter Ivaylo Stoyanov's *"Queen of Light"*. A human figure is covered in fabric, its identity remaining a mystery to the viewer. The figure is entirely concealed. There is no face, no gaze. Only the silhouette remains – silent and motionless, like someone waiting for the danger to pass.

Conceived as an artistic representation of hidden human presence, the "Queen" appears in a place that itself bears the memory of fear, danger, and survival. At the same time, she reminds us that light needs no face, only a presence. (*"Queen of Light" – Ivaylo Stoyanov, conceptual photography and object art*)

Valentin Vaklinov's exploration in *"Post-Collectivist Collective Irresponsibility"* challenges viewers to reconsider the discourse surrounding collectivity and individuality. It examines how, within a collective, the individual develops a collective consciousness that reflects the sociocultural expression of the values of the society in which they live, as well as their understanding of what is one's own, what belongs to others, and what belongs to us all.

The work focuses on the distribution of responsibilities and the assumption of personal accountability, offering a direct social critique of society and our role within it. (*"Post-Collectivist Collective Irresponsibility" – photo installation, Valentin Vaklinov*)

In this third edition of the Plovdiv Biennale of Contemporary Art, conceptual photography has, for the first time, established a tangible presence as an artistic genre. In contemporary art and conceptual photography, the object as an artistic form ceases to be an ordinary everyday item and becomes a vehicle for ideas through a shift in context. This transformation was clearly highlighted in the third edition of the Biennale.

Through various techniques such as deformation, isolation, and accumulation, an object loses its primary function and is transformed into a visual metaphor. This is also evident in the work of Ivaylo Stoyanov, a pioneer of conceptual photography in Bulgaria and the founder of the Conceptual Photography programme at New Bulgarian University.

Темата за бомбоубежищата беше разгледана и в събитието „Потенциалът на невидимите пространства“, което е част от съпътстващата програма към биеналето. Срещата – дискусия събра Адриана Диканчева, Иво Анев от Клуб „ Смисъл“ и Явор Панев от фондация „Оптимистас“ в изследването на „невидимите подземни градове“, които се крият под улиците, сградите и парковете в България.

Съществува един друг град – от бомбоубежища и бункери до изоставени складове и пространства, които отдавна са загубили първоначалното си предназначение. Те често остават невидими за ежедневието ни, но съхраняват история, памет и потенциал за нов живот. Имено този потенциал беше разгледан в рамките на срещата като алтернатива за съживяване на тези пространства.

Третото международно биенале за съвременно изкуство – Пловдив 2026 *„ Забравени пространства“* завърши с необичаен характер – с мисълта за спасяването на човешки живот. Финалът се състоя в бомбоубежището с партньорско събитие на Регионална Дирекция „Пожарна безопасност“ и защита на населението – Пловдив“. В заключителната програма беше представена демонстрация „ Изгубени в лабиринта“, в която ученици от СУ „Иван Вазов“ – гр. Сопот показаха действия при земетресение, радиоактивно замърсяване и химическа защита. Младите участници, които са републикански шампиони за 2026 г. показаха умения, които са решаващи в реална ситуация. Главен Инспектор Владислав Славчов представи презентация на тема „Съживяване на колективните средства за защита“, насочена към основното предназначение на убежищата в гр. Пловдив, тяхното състояние и възможностите те отново да бъдат част от системата за защита на населението.

Благодаря на г-н Васил Димов, директор на Регионална дирекция „ Пожарна безопасност и защита на населението“ – Пловдив и на Главен Инспектор Владислав Славчов за подкрепата и предоставената възможност да бъде показано за първи път в гр. Пловдив съвременно изкуство в неконвенционално пространство като бомбоубежище.

Благодаря на г-жа Таня Костадинова – PR на РДПБЗН – Пловдив за изключителната подкрепа и отдаденост, които показа в съвместната ни работа по време на биеналето.

The subject of bomb shelters was also explored in the event “The Potential of Invisible Spaces”, part of the accompanying programme of the Biennale. The discussion brought together Adriana Dikancheva, Ivo Anev from Club “Smisul”, and Yavor Panev from the Optimistas Foundation to explore the “invisible underground cities” hidden beneath the streets, buildings, and parks of Bulgaria.

There is another city – one made up of bomb shelters and bunkers, abandoned warehouses, and spaces that have long since lost their original purpose. These places often remain invisible in our everyday lives, yet they preserve history and memory while holding the potential for a new lease of life. It was precisely this potential that the discussion sought to explore, considering it as an alternative approach to revitalising these forgotten spaces.

The Third International Biennale of Contemporary Art – Plovdiv, 2026, *“Forgotten Spaces”,* came to an unusual close, with a focus on the vital importance of saving human lives. The final event took place in the bomb shelter in partnership with the Regional Directorate for Fire Safety and Civil Protection – Plovdiv.

The closing programme featured a demonstration entitled “Lost in the Labyrinth”, during which students from Ivan Vazov Secondary School in the town of Sopot demonstrated emergency response procedures in the event of an earthquake, radioactive contamination, and situations requiring chemical protection. The young participants, who are the 2026 national champions, showcased skills that can prove decisive in a real-life emergency.

Chief Inspector Vladislav Slavchov presented a talk entitled “Revitalising Collective Protection Facilities”, focusing on the primary purpose of the shelters in Plovdiv, their current condition, and the possibilities for reintegrating them into the civil protection system.

My heartfelt thanks to Ms Tanya Kostadinova, PR Officer at the Regional Directorate for Fire Safety and Civil Protection – Plovdiv, for the exceptional support and dedication she demonstrated throughout our collaborative work during the Biennale.

I would also like to thank Asya Bachova and Paolina Radeva, students at Paisii Hilendarski University of Plovdiv, who have once again stood by my side in the curatorial work and overall organisation of the Plovdiv Biennale of Contemporary Art.

My sincere thanks go to all the artists who participated in the 2026 Biennale: Raycho

Благодаря на Ася Бачова и Паолина Радева – студенти от ПУ „ Паисий Хилендарски“ , които за поредна година са до мен в кураторската дейност и цялостната организация по провеждане на Биенале за съвременно изкуство – Пловдив.

Благодаря на всички автори, които участваха в Биенале, 2026 – Райчо Чакъров, Румен Каравълев, Ивайло Стоянов, Борислава Иванова, Валентин Ваклинов, Кристина Алексова, Мария Недкова, Натали Николова, Никола-Анри, Пламен Момчилов, Владимир Спасов, Веско Велев, Антония Дуенде, Весела Григориева, Емилия Милчева, Christian Vonarburg – Швейцария, Соня Русков, Tania Hoffman – Германия, Павлина Сърбова, Светла Чиракова, Деян Вълков, Димитър Николов, Цветан Раденков, Ангел Гешев, Миглена Живкова, Massimo Tiberio- Италия, Maike Freess- Германия, Mona Kionen – Германия, Жорж Ру – Германия, Christoph Damm – Германия, Catherine Bourdon – Германия, Моника Димитрова, Katharina Bach – Германия, Павел Синев, Ирина Гърдева, Георги Брадов и Наташа Петрова.

Благодарим на всички за участието, доверието и приноса към духа и визията на Биенале 2026.

In memoriam

На Минчо Панайотов и Йордан Кисьов.

Тръгнаха си. Заедно почти. За да се срещнат отново...

Обиколих света и България на длъж и шир, за да се озова в ателието на Йордан Кисьов в Силистра. Имахме особена духовна връзка. Той разказваше спомени, а аз слушах с възторг всяка негова история. Истории за възходи и падения, за творчески търсения и случайно уловени знаци, за случайно забравената чаша в кафенето или за изоставените и ръждясали машини и отпадъци в отдавна потъналата в забрава фабрика на брега на Дунава.

В неговия свят нямаше граници между спомена и настоящето, между реалността и въображението. Всичко беше част от един непрекъснат процес на търсене, съмнение и преоткриване. И на съзерцание, както казваше той.

Данчо мислеше на едро и тази творческа мисъл се превръщаше в мащабни инсталации, които понякога поглъщаха цяла галерия. Като изложбата „ Вълната“ в Галерия „НестандАрт“ – инспирирана от „Голямата вълна край Канагава“ на Хокусай.

Chakarov, Rumen Karavalev, Ivaylo Stoyanov, Borislava Ivanova, Valentin Vaklinov, Kristina Alexova, Maria Nedkova, Natali Nikolova, Nikola-Henri, Plamen Momchilov, Vladimir Spasov, Vesko Velev, Antonia Duende, Vessela Grigorieva, Emilia Milcheva, Christian Vonarburg (Switzerland), Sonya Ruskov, Tania Hoffman (Germany), Pavlina Serbova, Svetla Chirakova, Deyan Valkov, Dimitar Nikolov, Tsvetan Radenkov, Angel Geshev, Miglena Zhivkova, Massimo Tiberio (Italy), Maike Freess (Germany), Mona Kionen (Germany), Georges Roux (Germany), Christoph Damm (Germany), Catherine Bourdon (Germany), Monika Dimitrova, Katharina Bach (Germany), Pavel Sinev, Irina Gardeva, Georgi Bradov, and Natasha Petrova.

Thank you all for your participation, trust, and contribution to the spirit and vision of the Biennale 2026.

In memoriam

In memory of Mincho Panayotov and Yordan Kisiov.

They departed this world. Almost together. So that they might meet again...

I travelled far and wide, „across the world“ and throughout Bulgaria, only to find myself in Yordan Kisiov's studio in Silistra. We shared a special spiritual connection. He would recount his memories, and I would listen, captivated by every story he told. Stories of triumphs and setbacks, of artistic quests and signs accidentally discovered, of a cup inadvertently left behind in a café, or of abandoned, rusting machinery and debris in a long-forgotten factory on the banks of the Danube.

In his world, there were no boundaries between memory and the present, between reality and imagination. Everything was part of an ongoing process of searching, questioning, and rediscovery. And contemplation, as he used to say.

Dancho thought big, and this expansive creative vision took shape in large-scale installations that sometimes swallowed up entire galleries. Such was his exhibition "The Wave" at NestandArt Gallery, inspired by Hokusai's The Great Wave off Kanagawa.

Self-irony and depth coexisted within him, as did the ease of conversation and the weight of profound questions. His works seemed to continue expressing what words could never fully convey.

В него съжителстваха едновременно самоиронията и дълбочината, лекотата на разговора и тежестта на големите въпроси. А творбите му сякаш продължаваха онова, което думите не можеха да изразят докрай.

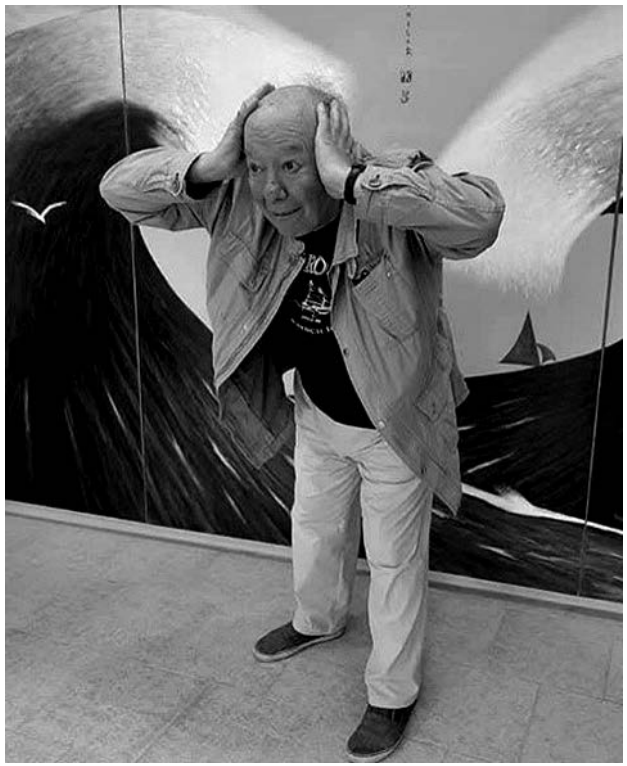
„ Кой ще купи моето изкуство?! Та то е на практика непродаваемо! Вехтории, картони, бои и илюзии !“ – възкликваше носителя на националната награда „Владимир Димитров – Майстора“, която се връчва за особени заслуги в областта на съвременното визуално изкуство. Може би именно тази свобода – да гледаш на себе си отстрани и да не се вземаш прекалено насериозно го караше да приеме изкуството си с цялата отговорност. И това го правеше различен. Смирен и скромен. Това беше Йордан Кисьов.

"Who would buy my art?! It's practically unsellable! Junk, cardboard, paints, and illusions!" exclaimed the recipient of the national Vladimir Dimitrov – The Master Award, bestowed in recognition of outstanding contributions to contemporary visual art.

Perhaps it was precisely this freedom — the ability to see oneself from the outside and not take oneself too seriously — that allowed him to embrace his art with a profound sense of responsibility. And that was what made him different. Humble and modest.

That was Yordan Kisiov.

Човек – планина!

Суров и краен беше Минчо Панайотов. Сякаш беше направен от камък. Дързостта му стигаше до точката на кипене. Това, обаче едновременно ни обединяваше и сплотяваше.

Спомням си как изригна по телефона, критикувайки ме, че съм пропуснала да напиша адреса на плаката за поредната изложба. Ураганът от думи ме отнесе в една нива между Пловдив и Карлово, в която аз крещях като обезумяла и се въртях в кръг, риейки в буците пръст с крака : „Ти ще ми кажеш на мене как се прави плакат! Каква наглост!" – не спирах да повтарям. Качих се в колата и продължих към Кърнаре. Веско ме посрещна на вратата с думите „Какво става, Мария? Минчо ми се обади по телефона...." Погледнах на долу ядосано и тогава забелязах, че обувките ми бяха толкова прашни, все едно бях прекосила пустинята пеша. Това обаче беше само дребен детайл, който ме върна към действителността – понякога толкова нелепа, че не ти остава нищо друго, освен да се усмихнеш.

По-късно разбрах, че безкомпромисната критика на Минчо ме бе превърнала в професионалист и перфекционист. Защото изместих фокуса върху детайла – онзи привидно незначителен фрагмент, в който се криеше същността на цялото.

Мисля, обаче, че дързостта да отстояваш себе си те прави истински свободен и автентичен. И това е най-смелият избор, който можеш да направиш.

„Лампичките ми угасват една по една" – ми каза той и се изправи с нечовешка сила пред Пътя. Животът изтичаше между пръстите му като пясък и той знаеше това.

Накрая си тръгна.

Днес тази липса е толкова реална, колкото е реално може би най-автентичното ни битие. И както казва Харалампос Пападопулос в „В чудеса, родени от рани":

„Трябва на всяка цена да оставим тази рана отворена и да не бързаме да вадим гвоздея... Поне докато тя не замирише на Възкресение!"

Мария Аргирова

A Man Like a Mountain!

Mincho Panayotov was fierce and uncompromising. He seemed to be carved out of stone. His audacity could reach boiling point. And yet, this was precisely what brought us together and made our bond stronger.

I remember the way he exploded over the phone, reprimanding me for forgetting to include the address on the poster for yet another exhibition. A hurricane of words swept me away to a field somewhere between Plovdiv and Karlovo, where I screamed like a madwoman, spinning in circles and digging my feet into the clods of earth: "You're going to tell me how to make a poster?! The nerve of you!" I kept repeating it over and over.

I got into the car and continued towards Karnare. Vesko greeted me at the door with the words, "What's going on, Maria? Mincho called me..."

I angrily looked down, and that was when I noticed my shoes were so dusty, it was as if I had crossed a desert on foot. Yet this was merely a minor detail that brought me back to reality — a reality sometimes so absurd that all you can do is smile.

Later, I realised that Mincho's uncompromising criticism had turned me into a professional and a perfectionist. It had shifted my focus towards detail — that seemingly insignificant fragment in which the essence of the whole lies hidden.

And yet, I believe that the audacity to stand up for who you are makes you truly free and authentic. And that is the bravest choice you can make.

"My little lights are going out, one by one," he told me, then rose to face the Path with superhuman strength. Life was slipping through his fingers like sand, and he knew it.

In the end, he was gone.

Maria Argirova

Кристиян Вонарбург • Швейцария

Първоначално възникна Хаосът.

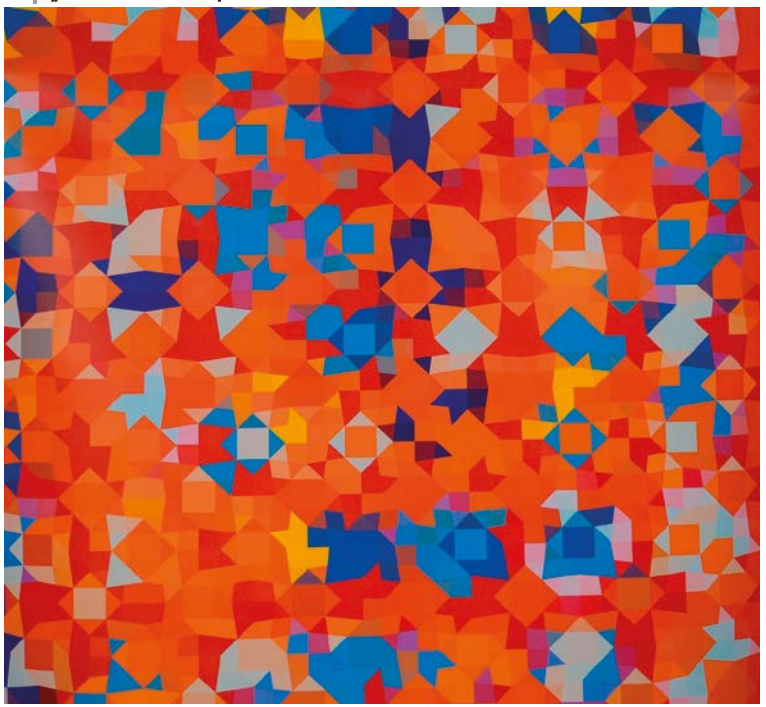
В древногръцката мисъл хаосът се отнася до първичната поява на пространството – безкрайна, зейнала празнота, от която възниква формата. В съвременната наука хаосът описва сложен и непредсказуем порядък, който не се свежда до чиста случайност. Хаотичните системи се подчиняват на строги закони, като същевременно пораждат поведения с нестабилни конфигурации, в които въпреки това се появяват повтарящи се мотиви, невидими за непосредствения поглед.

Това концептуално поле предоставя рамка за осмисляне на творбата, която Кристиян Вонарбург представя като хвърля светлина върху начина, по който формалната сложност се разгръща и придобива своята форма.

В „Хаос“ периодичното повторение на геометричен мотив и използването на различни симулирани шаблони за печат създават плътна повърхност, чиято цялостна структура остава трудна за разчитане. Възприятието се колебае между разрастването и подредената система. Цялото е подчинено на строга конструкция, която същевременно допуска появата на визуално въздействие, близко до хаоса...

В този несигурен пейзаж хаосът вече не е далечно или абстрактно понятие, а конкретна характеристика на настоящето – такава, която разкрива колко крехки всъщност са равновесията, формиращи представата ни за света.

„Хаос“ • 100/100, смесена техника

„Chaos“ • 100/100, ink on film

Кристиян Вонарбург е роден в Швейцария. Започва професионалния си път в Художественото училище в Ньошател, след което се обучава за архитектурен чертожник във Фрибург. Интересът му към човешкото измерение на творческите практики го насочва към изучаването на психология, последвано от магистърска степен по развитие на човешките ресурси в Гватемала Сити.

Между изкуството, педагогиката и технологиите работата му винаги се е развивала на пресечната точка между различни дисциплини.

Christian Vonarburg • Switzerland

In the beginning, there was Chaos.

In ancient Greek thought, chaos refers to the primordial emergence of space — an infinite, gaping void from w hich form arises. In contemporary science, chaos describes a complex and unpredictable order that cannot be reduced to pure randomness. Chaotic systems obey strict laws while generating behaviours characterised by unstable configurations, within which recurring patterns nevertheless emerge, invisible to the immediate gaze.

This conceptual framework provides a lens through which to interpret the work presented by Christian V onarburg, shedding light on how formal complexity unfolds and takes shape.

In Chaos, the periodic repetition of a geometric motif and the use of various simulated printing patterns create a dense surface whose overall structure remains difficult to decipher. Perception oscillates between expansion and an ordered system. The whole is governed by a rigorous structure that nevertheless allows for the emergence of a visual effect verging on chaos...

Within this uncertain landscape, chaos is no longer a distant or abstract concept, but a tangible characteristic of the present — one that reveals just how fragile the balances shaping our perception of the world truly are.

Christian Vonarburg was born in Switzerland. He began his professional journey at the Art School of Neuchâtel, before training as an architectural draughtsman in Fribourg. His interest in the human dimension of creative practices led him to study psychology, followed by a master's degree in Human Resources Development in Guatemala City.

Working at the intersection of art, pedagogy and technology, his practice has always crossed disciplinary boundaries.

Мария Недкова • България

„След последния дъх“ *изследва връзката между човечеството, насилието и средата, която самите ние създаваме. Двете фигури съществуват в пространството, погълнато от мрак и дим, едната въоръжена и изложена на опасността, а другата скрита зад защитна маска. Заедно те представят две страни на едно и също човешко състояние – способността да създаваме разрушение и инстинкта да оцелеем сред него...*

Димът се превръща в нещо повече от визуален елемент. Той символизира невидимите последствия от човешките действия, войната, страха, замърсяването и несигурността за това, което остава след разрушението...

Творбата не изразява конкретен конфликт. Вместо това представя анонимен, вечен миг от човешкото съществуване, в който човечеството се сблъсква с последствията от собственото си съществуване.

Мария Недкова – Национална Гимназия по полиграфия и фотография, гр. София

Maria Nedkova • Bulgaria

„After the Last Breath“ *explores the relationship between humanity, violence, and the environment we ourselves create. Two figures inhabit a space engulfed in darkness and smoke: one armed and exposed to danger, the other concealed behind a protective mask. Together, they embody two sides of the same human condition – our capacity to create destruction and our instinct to survive in its midst...*

Smoke becomes more than a visual element. It symbolises the invisible consequences of human actions – war, fear, pollution, and the uncertainty of what remains in the aftermath of destruction...

The artwork does not depict any specific conflict. Instead, it captures an anonymous, timeless moment of human existence, in which humanity confronts the consequences of its own actions and the world it has brought into being.

Maria Nedkova – National High School of Printing and Photography, Sofia, Bulgaria

„След последния дъх“ • триптих, концептуална фотография

„After the Last Breath“ • triptych, conceptu al photography

Ивайло Стоянов • България

*В пространството на бомбоубежището **„Кралица на светлината“** придобива ново дълбоко значение. Създадена като образ на скритото човешко присъствие, тя се появява на място, което само по себе си носи памет за страх, опасност и оцеляване. Фигурата е напълно покрита. Няма лице, няма поглед, няма конкретна самоличност. Остава само силуетът – мълчалив и неподвижен, като човек, очакващ края на опасността... Поставена в бомбоубежище, тя събира в едно две привидно противоположни пространства – на страха и на надеждата. Кралицата не властва над пространството чрез сила, а чрез присъствие. Тя напомня, че дори в най-тъмните места човек може да носи собствен източник на светлина. И може би именно затова тя остава без лице, защото тази светлина може да бъде всеки от нас.*

Ивайло Стоянов е роден в град Карлово. Живее и работи в град София. През 2007 г. завършва фотография в Академията за изящни изкуства към университета Йоханес Гутенберг в Майнц, Германия. Преподавател и основател на концептуалната фотография в НБУ гр. София.

„ Кралица на светлината“ • концептуална фотография

„Queen of Light“ • Conceptual Photography

Ivaylo Stoyanov • Bulgaria

Within the space of the bomb shelter, Queen of Light acquires a new and profound meaning. Conceived as an image of hidden human presence, she appears in a place that itself bears the memory of fear, danger, and survival.

The figure is completely covered. There is no face, no gaze, no distinct identity. Only the silhouette remains – silent and motionless, like a person waiting for the danger to pass...

Placed inside a bomb shelter, she brings together two seemingly opposing spaces: that of fear and that of hope. The Queen does not command the space through power, but through presence. She reminds us that even in the darkest places, a person can carry their own source of light. And perhaps that is precisely why she remains faceless – because this light could belong to any one of us.

Ivaylo Stoyanov was born in the city of Karlovo, Bulgaria. He lives and works in Sofia. In 2007, he graduated in Photography from the Academy of Fine Arts at Johannes Gutenberg University in Mainz, Germany. He is a lecturer and the founder of the Conceptual Photography programme at the New Bulgarian University (NBU) in Sofia.

Катрин Бурдон • Германия

Катрин Бурдон е родена в Париж и завършва художественото си образование в Националното висше училище за изящни изкуства и Сорбоната. Интердисциплинарна артистка, живееща и работеща в Берлин.

Творчеството ѝ обхваща живописта, фотографията и керамичните обекти, като изследва напреженията между материята, цвета и предмета. Бурдон не разглежда обектите като носители на повествование, а като отправни точки за формални и концептуални експерименти.

Катрин Бурдон съпоставя контрастни цветове, брокат, фрагменти от порцелан, плътни пигментни маси и специално разработени свързващи вещества, нанасяни в различна плътност – от дебели до почти прозрачни слоеве, с гланцова или матова повърхност. Жестовете на екшън живописта съжителстват с маниеристични фигури и мотиви, създадени чрез спрей и шаблони. Така възникват произведения, които едновременно излъчват суровост, крехкост и ирония.

Жълто • 100/120, масло, канава

Yellow • 100/120 , oil, canvas

Catherine Bourdon • Germany

Catherine Bourdon, born in Paris and trained at the École Nationale des Beaux-Arts and Sorbonne University, is an interdisciplinary artist based in Berlin. Her work spans painting, photography, and ceramic objects, exploring the tensions between material, color, and subject.

Bourdon treats subjects not as narratives but as catalysts for formal and conceptual experimentation. She juxtaposes clashing colors, glitter, porcelain shards, pigment masses, and custom binders, applied thickly, thinly, glossy, or matte. Action-painting gestures coexist with mannerist figures and spray-stencil motifs, creating works that are simultaneously raw, fragile, and ironic.

„Няма птица в градината" • 30/24, масло, платно

„No bird in the garden" • 30/24 , oil, canvas

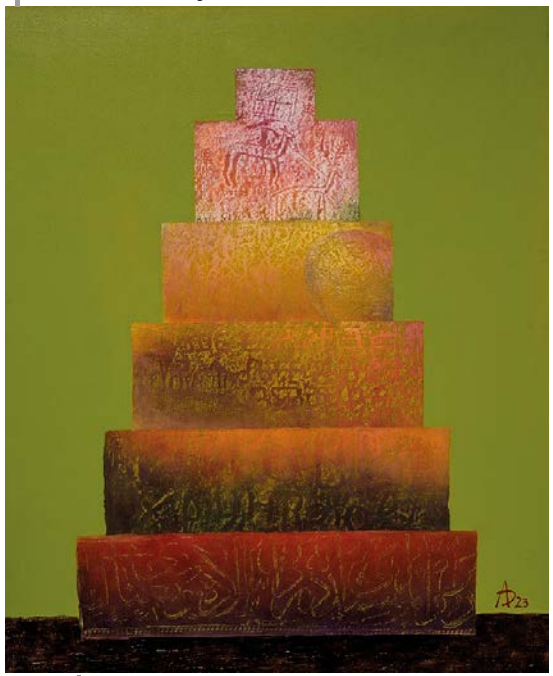
Антония Дуенде • България

*Серията от картини **„Вавилонска кула“** е вдъхновена и следва визуално изображението от изследваната от проф. Андрю Р. Джордж каменна плоча от частна колекция с гравирана постройка с форма на зикурат и с надпис, който той разчита като „Кулата на Вавилонския храм“. Върху плочата е изобразен и цар Навуходоносор II, по чиято заповед е изградена тази колосална стъпаловидна постройка.*

Придържайки се към легендата за недостроената Вавилонска кула, в следствие на появата на различни езици, което възпрепятствало комуникацията между строителите, в картините си Антония Дуенде използва фротажи от каменни плочи, с гравирани сакрални символи и текстове на различни езици на етноси, обитавали и изграждали облика на даден регион или град през вековете. В резултат на усилието за градеж, те са успели да ни завещаят градове като Берлин, Париж, Пловдив, които са разрушавани неведнократно и отново изграждани, динамично променящи се, но неуморно търсещи консенсус за разбирателство в името на общото благоденствие.

Антония Дуенде е родена в гр. София. Завършва Живопис в ВИИИ „Н. Павлович“ . По-късно специализира „Изкуство в контекст“ във Висшия институт по изкуства в Берлин. През последните 20 години експериментира с техниката на фротажа като включва в творбите си фрагменти от текстове и сакрални символи.

„Вавилонската кула на Балканите“ • смесена техника

“The Tower of Babel in the Balkans” • mixed media

Antonia Duende • Bulgaria

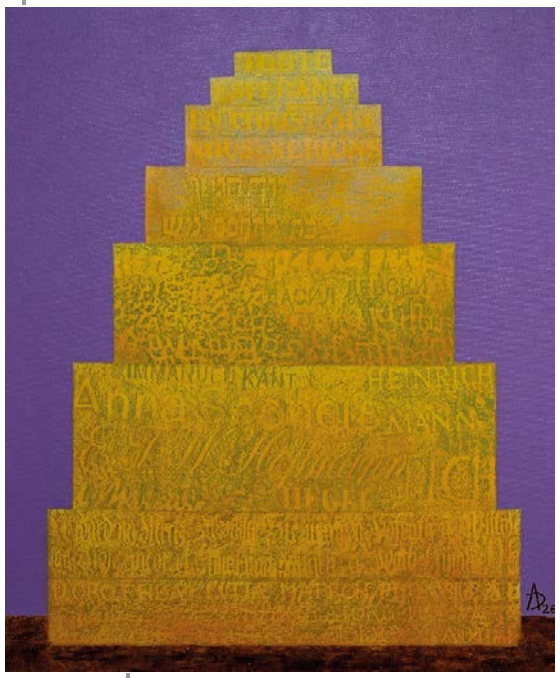
***The Tower of Babel** series of paintings is inspired by, and visually follows, the image depicted on a stone tablet from a private collection, studied by Professor Andrew R. George. The tablet bears an engraving of a ziggurat-shaped structure and an inscription that he interprets as „The Tower of the Babylonian Temple“. It also depicts King Nebuchadnezzar II, on whose orders this colossal stepped structure was built.*

Drawing on the legend of the unfinished Tower of Babel, whose construction was brought to a halt by the emergence of different languages that prevented communication among the builders, Antonia Duende incorporates frottage impressions of stone slabs into her paintings, featuring engraved sacred symbols and texts in various languages. These represent the ethnic groups that inhabited a given region or city over the centuries and contributed to shaping its identity.

Through their collective effo rts to build and rebuild, these peoples have bequeathed to us cities such as Berlin, Paris, and Plovdiv – cities that have been repeatedly destroyed and reconstructed, constantly evolving while tirelessly seeking a consensus that enables mutual understanding in the pursuit of shared prosperity.

Antonia Duende was born in Sofia, Bulgaria. She graduated in Painting from the Higher Institute of Fine Arts „N. Pavlovich.“ She later specialised in Art in Context at the Institute of Art in Berlin. Over the past twenty years, she has experimented with the frottage technique, incorporating fragments of texts and sacred symbols into her works.

„Вавилонската кула на Берлин“ • смесена техника

“The Tower of Babel in Berlin” • mixed media

Емилия Милчева • България

Емилия Милчева *е експресионист и артист, който се фокусира върху несъвършенството и суровия завършек, сътворявайки творби, които разказват за историята на творческия процес. Нейните творби говорят за смиреност, за уважение към естеството на нещата, за липса на прекомерно желание. Защото всичко е нетрайно и нищо не е завинаги.*

Емилия Милчева е родом от гр. Казанлък. Работи в областта на художествената керамика. Член на занаятчийска камара – гр. Пловдив и Асоциацията на визуалните артисти във Великобритания.

„Смелостта е избор" • 50/32/9, керамика

„Courage Is a Choice" • 50/32/9 cm, ceramic

Emilia Milcheva • Bulgaria

Emilia Milcheva *is an expressionist artist whose work focuses on imperfection and raw finishes, creating pieces that tell the story of the creative process. Her works speak of humility, respect for the natural essence of things, and the absence of excessive desire. For everything is transient, and nothing lasts forever.*

Emilia Milcheva was born in Kazanlak, Bulgaria. She works in the field of artistic ceramics. She is a member of the Chamber of Crafts in Plovdiv and the Association of Visual Artists in the United Kingdom.

„Ефимерни съдби" • 36/36/20, керамика

"Ephemeral Destinies" • 36/36/20, ceramic

Георги Брадов • България

Георги Брадов е роден в село Дъбене. Завършва техникум по механотехника в гр. Карлово, специалност „ Топлообработка на метали“.

Над 30 години работи в областта на художественото леене.

Абстракт 1 • скулптура, бронз

Abstract 1 • sculpture, bronze

George Bradov • Bulgaria

Georgi Bradov was born in the village of Dabene, Bulgaria. He graduated from the Mechanical Engineering Technical School in Karlovo, specialising in metal heat treatment.

For over 30 years, he has worked in the field of artistic metal casting.

Абстракт 2 • скулптура, бронз

Abstract 2 • sculpture, bronze

Катарина Бах • Германия

Катарина Бах живее и работи в Берлин. През 1985 година завършва Висше училище по изкуства в Берлин, а по-късно и магистърска степен по арт терапия. Печели стипендия „Вила Серпентара" на Академията на изкуствата в Берлин, Олевано Романо, Италия, както и Награда за изкуство на район Темпелхоф-Шьоненберг, Берлин.

От 2014 г. е член на групата „Schöneberger ART".

Следи в терена • 550/60/6, обект под платно, маслени бои, темпера върху платно

Traces in the Terrain • 550/60/6, Object under canvas, Oil, tempera on canvas

Katharina Bach • Germany

Katharina Bach lives and works in Berlin. In 1985, she graduated from the Berlin University of the Arts and later earned a Master's degree in Art Therapy. She was awarded the Villa Serpentara Scholarship by the Academy of Arts in Berlin, in Olevano Romano, Italy, as well as the Art Prize of the Tempelhof-Schöneberg district of Berlin.

Since 2014, she has been a member of the Schöneberger ART group.

Далечен ред • 50/60/6, Обект под платно, масло, темпера върху платно

Distant row • 50/60/6 , Object under canvas, Oil, tempera on canvas

Мона Кьонен • Германия

Мона Кьонен е родена в Кил, Германия. През 1970 г. изучава моден дизайн, живопис, естетика, история на изкуството и педагогика на изкуството в Университета по изкуствата в Берлин. Провежда и изследователска дейност в Италия, Индия и САЩ.

В период от няколко години преподава в Найроби, Кения и Салвадор да Баия, Бразилия. Участва като стипендиант в международния симпозиум „Изкуство и политика“, Институт „Аспен“, Колорадо, САЩ.

Понастоящем работи в Берлин и Перверниц, провинция Бранденбург, Германия. Нейни произведения са част от публични и частни колекции.

Бягство • 50/60

Getaway • 50/60

Mona Könen • Germany

Mona Könen was born in Kiel, Germany. In 1970, she studied fashion design, painting, aesthetics, art history, and art education at the University of the Arts in Berlin. She also conducted research in Italy, India, and the United States.

Over the course of several years, she taught in Nairobi, Kenya, and Salvador da Bahia, Brazil. She participated as a fellow in the international symposium „Art and Politics“ at the Aspen Institute in Colorado, USA.

She currently works in Berlin and Perwenitz, Brandenburg, Germany. Her works are held in public and private collections.

Скривалище • 50/60

Hiding Place • 50/60

Моника Димитрова • България

Моника Димитрова е български визуален артист, който работи в полето на абстрактната живопис. Завършва мениджмънт на туризма във Варна, а по-късно психология и интериорен дизайн. Нейни творби са представени в галерии в България, Италия и Испания.

Българската художника вписва името си в книга Рекордите на Гинес със своето участие в Global Canvas Art Festival в Дубай.

„Отпечатък на самотата“ •

„Imprint of Loneliness“ •

Monika Dimitrova • Bulgaria

Monika Dimitrova is a Bulgarian visual artist working in the field of abstract painting. She graduated in Tourism Management in Varna and later studied psychology and interior design. Her works have been exhibited in galleries in Bulgaria, Italy, and Spain.

The Bulgarian artist earned a place in the Guinness World Records through her participation in the Global Canvas Art Festival in Dubai.

„Илюзия“ • 80/100 , смесена техника

„Illusion“ • 80/100, mixed media

Кристоф Дам • Германия

В общество, чиито действия стават все по-сложни, разнопосочни и забързани, човешката реалност изглежда все по-абстрактна. Във времена на социални сътресения, когато бягството, терористичните атаки, войните и насилието доминират в нашия свят, копнеем за основополагащите човешки ценности. Именно в тази сложност връзката между майката и детето остава фундаменталната отправна точка за всяка общност — едновременно произход, памет, опора и перспектива.

Дам представя абстрактни фотографии, чиито мотиви произхождат от исторически и съвременни контексти на образа „майка с дете“. Заглавието разширява спектъра на възможните интерпретации на мотивите, като конкретизира чрез GPS координати времето.

Кристоф Дам живее и твори в Берлин. От 1994 г .до 2004 г. работи като лектор в различни институции. Изучавал е арт терапия в Университета по изкуства в социалните дейности в Германия. Неговите творби са в областта на инсталацията, живописта и фотографията.

„Между майка и дете“ • цифрова фотография

„Between mother and child“ • Digital Photography

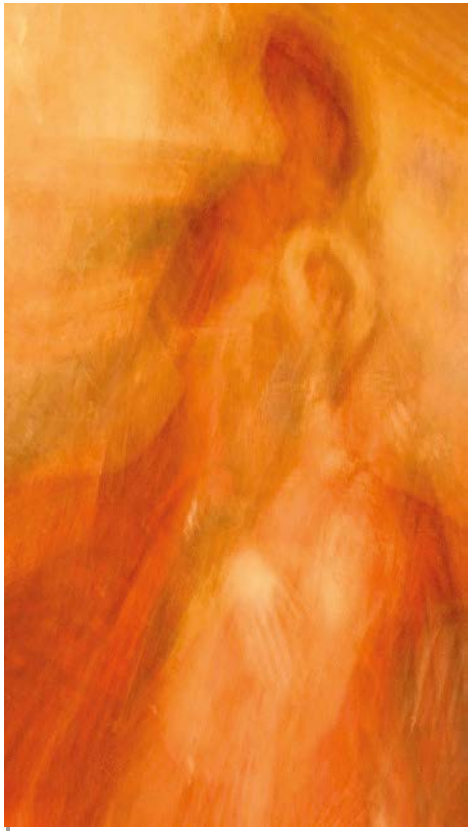
Christoph Damm • Germany

In a society whose actions are becoming increasingly complex, diffuse, and fast-paced, human reality seems ever more abstract. In times of social upheaval, when displacement, terrorist attacks, wars, and violence dominate our world, we long for fundamental human values. Amid this complexity, the bond between mother and child remains the fundamental point of reference for every community — embodying origin, memory, support, and perspective all at once.

Damm presents abstract photographs whose motifs draw on historical and contemporary contexts of the image of "mother and child." The title broadens the scope of possible interpretations of these motifs by specifying space – GPS coordinations and time.

Christoph Damm lives and works in Berlin. From 1994 to 2004, he worked as a lecturer at various institutions. He studied art therapy at the University of Applied Social Arts in Germany. His artistic practice encompasses installation, painting, and photography.

„Между майка и дете“ • цифрова фотография

„Between mother and child“ • Digital Photography

Таня Хофман • Германия

Таня Хофман е съвременна абстрактна художничка от Нюрнберг, чието творчество изследва финния баланс между вътрешната тишина и динамичното движение на цвета. В дългосрочната си серия Zenpolychromos, развивана от 2020 г. насам, тя създава многопластови хроматични пространства, оформени чрез прозрачност и деликатни преходи. Нейните картини разкриват цвета като активна, жива сила, която се разширява отвъд повърхността и отваря атмосферни полета на емоционален резонанс.

Творческият процес на Хофман е основан на присъствие. Всеки слой се ражда от интуитивен момент, позволявайки на картината сама да води своето развитие. Използвайки ракели и полупрозрачни глазури, тя движи пигмента върху платното в жестове, които изглеждат едновременно целенасочени и подчинени на естествения поток. Този подход създава творби, които изглеждат спокойни, но живи; тихи, но изпълнени с вътрешна енергия. Чрез тази игра между движение и неподвижност нейните картини се разгръщат като открити пространства, които канят към размисъл и чувствителност.

ДзенПолихромо 44 • 100/80, акрил върху платно

Zenpolychromo 44 • 100/80, acrylic on canvas

Tania Hoffmann • Germany

Tania Hoffmann is a contemporary abstract artist based in Nuremberg, whose work explores the delicate balance between inner stillness and the dynamic movement of colour. In her long-term series Zenpolychromos, which she has been developing since 2020, she creates multilayered chromatic spaces shaped by transparency and subtle transitions. Her paintings reveal colour as an active, living force that extends beyond the surface, opening up atmospheric fields of emotional resonance.

Hoffmann's creative process is rooted in presence. Each layer emerges from an intuitive moment, allowing the painting to guide its own evolution. Using squeegees and translucent glazes, she moves pigment across the canvas in gestures that appear both deliberate and surrendered to the natural flow. This approach gives rise to works that are calm yet vibrant, quiet yet charged with inner energy. Through this interplay between movement and stillness, her paintings unfold as open spaces that invite contemplation and heightened sensitivity.

ДзенПолихромо 65 • 100/80, акрил върху платно

Zenpolychromo 65 • 100/80, acrylic on canvas

Румен Каравълев • България

„Живеем в изключителна епоха. Епоха, в която старият свят буквално се прекатурва пред очите ни, а новото време стремително нахълтва през изтърбушените врати и прозорци

И не става дума само за технологии.

Нахълтват нови разбирания, нова естетика, нов морал, нови принципии нови емоции. Всичко вече е друго и никой не може да каже дали това е за добро или зло.

А ние понякога се чувстваме сами и изгубени в новата реалност, прегазени и изтласкани встрани от действителността...

Обезлюдените пространства в изоставените постройки най-добре илюстрират тази печална реалност. Сгради, с които са се гордеели поколения, в които са се раждали деца и деца на децата, сега тънат в разруха, обгърнати от паяжини и превърнали се в дом на плъхове и птици. Стените скърцат, покривите пропадат, подовете са продъдени...

И празните очи на тези клети съборетини гледат с тъга онова новото, живото и шумното, което тича покрай тях запъхтяно, тича напред и нагоре и не поглежда встрани и назад.

А ние се мъчим да не изоставаме, да следваме модерния ритъм, но няма как и да забравим миналото.

Защото старото, демодираното и рушащото е това, от което се е родило и произходило новото.

Нека не забравяме и отхвърляме, а да му се поклоним и благодарим!

И няма да е срамно, ако прониим някоя сълза, макар и скришом...“

Румен Каравълев

Румен Каравълев живее и работи в град Пловдив. Неговите творби са в областта на фотографията.

Фотография

Photography

Rumen Karavalev • Bulgaria

„We are living in an extraordinary era. An era in which the old world is literally being turned upside down before our eyes, while the new age rushes in through battered doors and shattered windows.

And it is not just about technology.

New ways of thinking, a new aesthetic, a new morality, new principles, and new emotions are breaking in. Everything has changed, and no one can say whether this is for better or for worse.

And sometimes we feel alone and lost in this new reality, trampled underfoot and pushed to the margins of existence...

The deserted spaces within abandoned buildings best illustrate this sad reality. Buildings that generations once took pride in, where children were born, and then their children after them, now lie in decay, shrouded in cobwebs and transformed into homes for rats and birds. The walls creak, the roofs cave in, the floors are rotten and broken...

And the empty eyes of these wretched ruins gaze sadly at the new, vibrant, noisy world rushing past them, breathlessly running forward and upward, never looking to the side or back.

And we struggle to keep up, to follow the rhythm of modern life, yet there is no way we can forget the past.

For it is the old, the outdated, and the crumbling that gave birth to what is new.

Let us not forget or reject it, but bow before it and give thanks!

And there is no shame in shedding a tear or two, even if we do so in secret...“

Rumen Karavalev

Rumen Karavalev lives and works in Plovdiv, Bulgaria. His artistic practice focuses on photography.

Кристина Алексова • България

Kristina Aleksova • Bulgaria

Инсталация, концептуална фотография

Installation, conceptual photography

Кристина Алексова е възпитаник на Национална Гимназия по полиграфия и фотография, гр. София

Kristina Alexova is a graduate of the National High School of Polygraphy and Photography in Sofia, Bulgaria.

Жорж Ру • Германия

Цикълът „ Небесни проявления“ съдържа фотографии, снети от видеоматериал, заснет от Жорж Ру в продължение на 20 години. Авторът няма точно обяснение за това, какво е изобразено на неговите фотографии – всички те са кадри от проявления, заснети в небето. Авторът определя тези явления в четири категории – проявления, приличащи на неидентифициран летящ обект, на органични образувания, които променят формата си, такива, които се движат с висока скорост и проявления визии.

„Аз не съм журналист, докосвам се до тази тема с респект и удивление и моето единствено желание е да покажа тези небесни феномени на хората“ – казва той.

Авторът е убеден, че светът, в който живеем е една загадка и творбите му са малък принос към хипотезата, че не сме сами в Космоса.

Жорж Ру е роден в Париж, Франция. През 1968 г. завършва информатика. В период от 7 години работи по специалността си в Париж, след което се премества в сметно-информационния център на Берлинския свободен университет. От 2011 г. насам представя своите творби в редица изложби в България, Германия и Словакия. Живее и твори в Берлин.

„Метаморфоза“ • 70/50, фото – Dibond

„Metamorphosis“ • 70/50, Photo – Dibond

Georges Roux • Germany

The series Celestial Manifestations comprises photographs extracted from video footage filmed by Georges Roux over a period of 20 years. The artist has no definitive explanation for what is depicted in his photographs; they are all frames capturing phenomena observed in the sky. He classifies these phenomena into fo ur categories: manifestations resembling unidentified flying objects (UFOs), organic formations that change shape, phenomena moving at high speed, and visionary apparitions.

„Кръст над София“ • 70/50, Фото- Dibond

„Cross over Sofia“ • 70/50, Photo-Dibond

"I am not a journalist. I approach this subject with respect and wonder, and my only desire is to show these celestial phenomena to people," he says.

The artist is convinced that the world we live in remains a mystery, and that his works make a small contribution to the hypothesis that we are not alone in the cosmos.

Georges Roux was born in Paris, France. In 1968, he graduated in computer science. He worked in his field in Paris for seven years before moving to the Computing Centre of Freie Universität Berlin. Since 2011, he has presented his work in numerous exhibitions in Bulgaria, Germany, and Slovakia. He lives and works in Berlin.

Владимир Спасов • България

В рамките на мултидисциплинарния проект **„TulenOil“,** авторът предприема задълбочено визуално и концептуално изследване на сложната, често противоречива симбиоза между три основни сили: експресивността на съвременното градско изкуство, материалните останки на техническия прогрес и неумолимата, поглъщаща сила на природата. Действието се развива на специфичния, суров фон на българското Черноморие, където индустриалното наследство среща морската стихия. Фокусът на работата не е статичен; той е насочен към динамичните процеси на разпад и прераждане. Авторът наблюдава как металните конструкции и рисунките върху тях биват подложени на естествена деконструкция под въздействието на солта, вятъра, слънцето и влагата. Това е разказ за трансформацията, при която създаденото от човека изкуство бавно се превръща в ръжда, а самата ръжда започва да рисува свои собствени, абстрактни картини своеобразно „ново изкуство“, създадено от времето. За да се обхване пълният мащаб на тази метаморфоза, проектът е планиран като дългосрочна инициатива. Методологията включва прецизно фотографско и визуално документиране на избраните обекти на циклични интервали от 5 до 6 години. В настоящата инсталация са представени кадри от два такива етапа на наблюдение заснети през 2019 и 2026 година, чрез които зрителят може да проследи осезаемата промяна в материята за изминалия период. Тази времева рамка позволява да се уловят значимите промени в материята и да се проследи процесът до неговия логичен и философски завършек моментът, в който следите от човешка намеса бъдат напълно заличени и природата си възвърне територията окончателно.

„TulenOil“ • Хроника на енторопията, фотоинсталация от 129 фотографии, 240/480 см

„TulenOil“ • Chronicle of Entropy, photo installation comprising 129 photographs, 240/480 cm

Vladimir Spasov • Bulgaria

Within the multidisciplinary project TulenOil, the artist undertakes an in-depth visual and conceptual exploration of the complex, often contradictory symbiosis between three fundamental forces: the expressive power of contemporary urban art, the material remnants of technological progress, and the relentless, engulfing force of nature.

The project unfolds against the distinctive, rugged backdrop of the Bulgarian Black Sea coast, where industrial heritage meets the elemental power of the sea. The focus of the work is not static; rather, it centres on the dynamic processes of decay and rebirth. The artist observes how metal structures and the drawings covering them undergo a process of natural deconstruction under the influence of salt, wind, sunlight, and moisture.

This is a narrative of transformation in which art created by human hands gradually turns into rust, while rust itself begins to paint its own abstract compositions – a form of "new art" created by time.

To capture the full scale of this metamorphosis, the project is conceived as a long-term undertaking. Its methodology involves the meticulous photographic and visual documentation of selected sites at cyclical intervals of five to six years. The present installation brings together images from two stages of observation, captured in 2019 and 2026, allowing viewers to trace the tangible transformation of the material over the intervening years.

This temporal framework makes it possible to capture significant changes in the material and follow the process towards its logical and philosophical conclusion: the moment when all traces of human intervention are completely erased and nature definitively reclaims its territory.

Никола-Анри • България

Никола -Анри използва стихотворението на Ерих Фриед – „Каквото е“, за да изобрази 7 състояния, 7 характера и отношението към тях т.е различните аспекти на ума. Двумерно многообразие в тримерно пространство и проекции върху различни равнини. Експулсирайки желанието за моногамност към възпрепятствана критичност на слаболюбието, причинена от несъвършенствата на дифракционната решетка, той отпуска разсеяна светлина по повърхности и обекти. Чувствата и състоянията са прожектори, които хвърлят сенки по сцената, огрявайки артефактите по различен начин, изпускайки духовете на камерата. Дистопията е привидна. Това всъщност са събрани елементи, бродещи по сцената, скачайки и заливайки със състояния си манежа...

Nikola-Henri • Bulgaria

Nikola-Henri uses Erich Fried's poem "What It Is" to portray seven states, seven characters, and attitudes towards them – that is, the different facets of the mind. A two-dimensional multiplicity in three-dimensional space, projected onto different planes.

By expelling the desire for monogamy towards an inhibited critique of weakness of affection, caused by the imperfections of the diffraction grating, he releases scattered light across surfaces and objects. Feelings and states are spotlights casting shadows across the stage, illuminating artifacts in different ways and releasing the ghosts of the camera.

The dystopia is merely an illusion. In fact, these are gathered elements wandering across the stage, leaping and flooding the arena with their states of being...

Спектрални Духове • Фотоинсталация – аналогова среднoформатна фотография 6x6, авторски дигитален печат от оригинални негативи върху Hahnemühle Photo Silk Baryta X. 110 × 110 cm

Spectral Ghosts • Photo installation – analog medium-format photography 6x6. Artist digital print from original film negatives on Hahnemühle Photo Silk Baryta X paper (310 gsm). 110 × 110 cm

Райчо Чакъров • България

Райчо Чакъров живее и твори в гр. Стара Загора. През 1973 г. завършва ВТУ „Кирил и Методий" .

Участва в редица национални и международни изложби в България и чужбина. Член на СБХ.

Видение 1 • Digital

Vision 1 • Digital

Raycho Chakarov • Bulgaria

Raycho Chakarov lives and works in the city of Stara Zagora, Bulgaria. In 1973, he graduated from St. Cyril and St. Methodius University of Veliko Tarnovo.

He has participated in numerous national and international exhibitions in Bulgaria and abroad. He is a member of the Union of Bulgarian Artists (UBA).

Видение 2 • Digital

Vision 2 • Digital

Веско Велев • България

Веско Велев е роден в с. Кърнаре.

Завършва Национална Художествена Академия в гр. София в класа на проф. Иван Кирков.

Творбите му са представени на редица самостоятелни изложби в България, Германия, Франция, Нидерландия, Япония, Хърватия, Дубай и Турция.

Член на съюза на българските художници.

„ Огънят“ • скулптура, бронз

„Fire“ • sculpture, bronze

Vesko Velev • Bulgaria

Vesko Velev was born in the village of Karnare.

He graduated from the National Academy of Art in Sofia, where he studied under Professor Ivan Kirkov.

His works have been presented in numerous solo exhibitions in Bulgaria, Germany, France, the Netherlands, Japan, Croatia, Dubai, and Turkey.

He is a member of the Union of Bulgarian Artists.

Деян Вълков • България

Деян Вълков е български художник, чието творчество е дълбоко вкоренено в богатите художествени традиции на родината му. Роден в историческия град Силистра, Вълков открива света на изкуството още в ранна възраст.

Професионалното му художествено образование започва в Художествената гимназия в София, където усъвършенства уменията си и развива задълбочен интерес към различните аспекти на изкуството. Завършва през 1990 г., след което продължава обучението си със специалност „Монументална живопис" в Национална художествена академия гр. София.

Творчеството на Вълков се отличава със своя специфичен подход към монументалната живопис и изобразителното изкуство.

Ангел I • 190/130, смесена техника, платно

Angel I • 190/130, mix tech, canvas

Deyan Valkov • Bulgaria

Ангел II • 190/130, смесена техника, платно

Angel II • 190/130, mix tech, canvas

Deyan Valkov is a Bulgarian artist whose work is deeply rooted in the rich artistic traditions of his homeland. Born in the historic city of Silistra, Valkov discovered the world of art at an early age.

His formal art education began at the Sofia School of Fine Arts, where he refined his skills and developed a profound interest in various aspects of art. He graduated in 1990 and continued his studies, specializing in Mural Painting at the National Academy of Arts in Sofia.

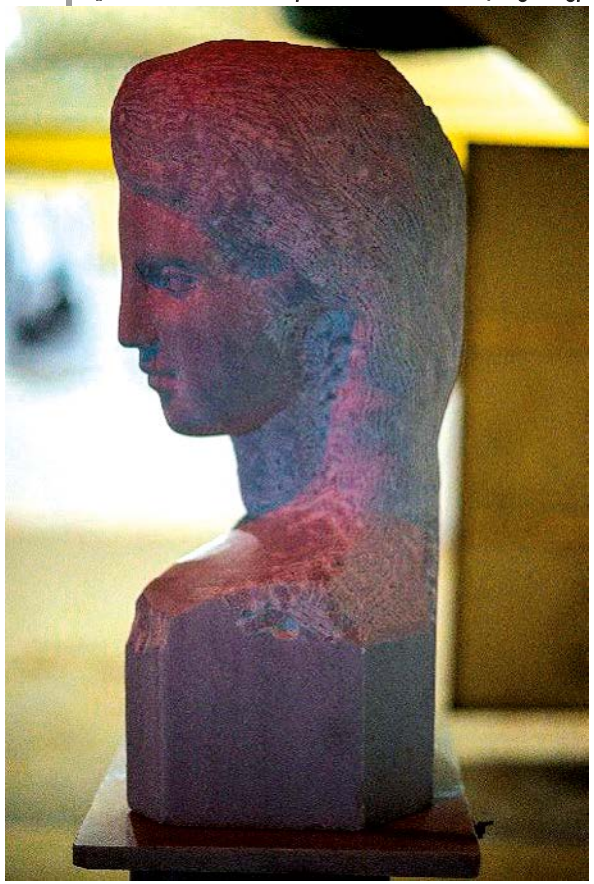
Valkov's work is distinguished by his distinctive approach to mural painting and the visual arts.

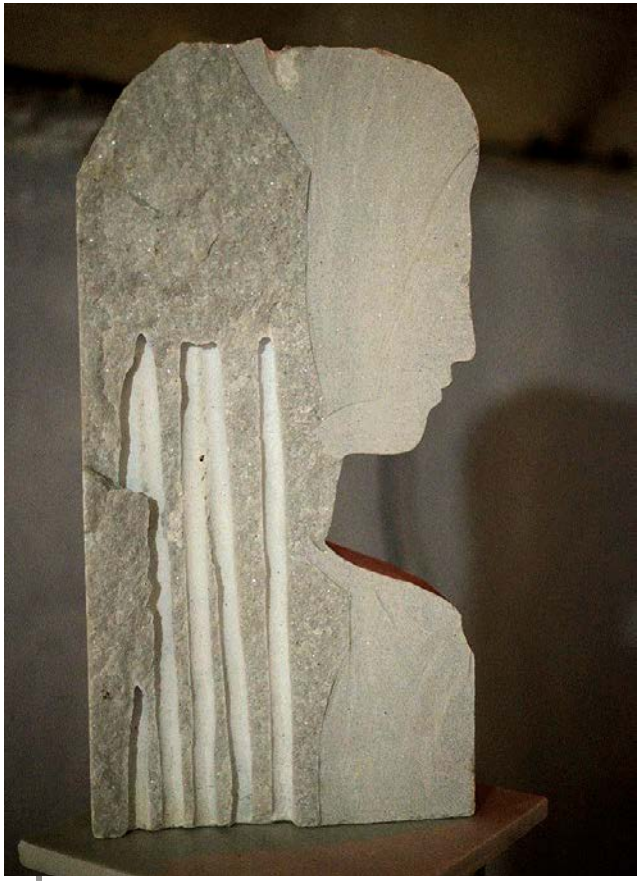
Димитър Николов • България

„С Разполовената Венера изследвам двуезичието между интериор и екстериор. Двете мраморни части са свързани на 45 градуса, за да се открои и съпостави класическата форма с естеството на материала. От едната страна откриваме финитe черти на богинята, а от другата – незавършеността, моделирана посредством шкарпели и машинна обработка. Скулптурата е като ветропоказател за диалог на културата и субстанцията.“ ***Димитър Николов***

Димитър Николов е български артист, който живее и работи в гр. Пловдив. Завършва Национална Художествена Академия гр. София, специалност „ Скулптура“. Участва в редица национални симпозиуми и изложби. През 2019 г печели първо място за скулптура в конкурса за млади автори „Expat global art“.

„Разполовената Венера“ • 30/40/60 cm, скулптура, мрамор

“The Bisected Venus” • 30/40/60 cm, sculpture, marble

Dimitar Nikolov • Bulgaria

“Through The Bisected Venus, I explore the duality between interior and exterior. The two marble sections are joined at a 45-degree angle, highlighting and juxtaposing the classical form with the intrinsic nature of the material. On one side, we discover the delicate features of the goddess; on the other, a sense of incompleteness, shaped through chiselling and mechanical processing. The sculpture acts as a weathervane for a dialogue between culture and substance.” – ***Dimitar Nikolov***

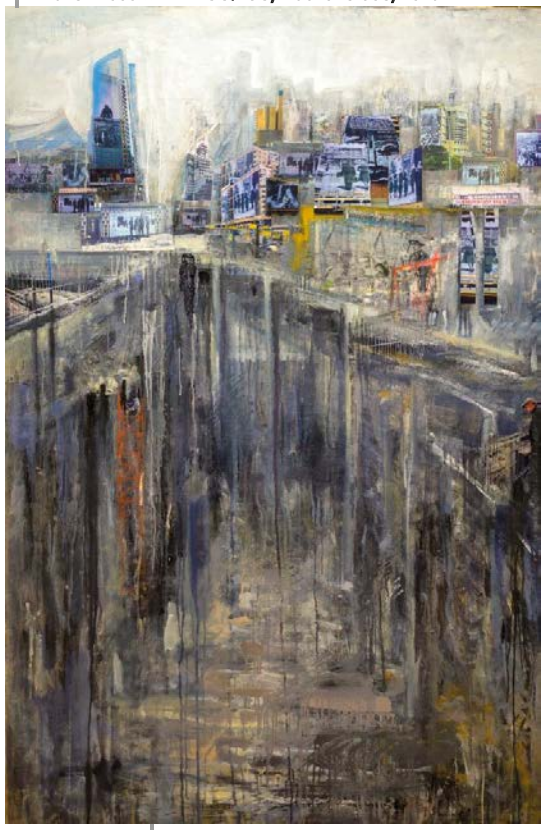
Dimitar Nikolov is a Bulgarian artist who lives and works in Plovdiv. He graduated from the National Academy of Arts in Sofia, specializing in Sculpture. He has participated in numerous national sculpture symposia and exhibitions. In 2019, he won first prize in sculpture at the Expat Global Art competition for young artists.

Весела Григориева • България

„Картините „Изграждане“ и „Палимпсест“ са част от картинния и есеистичен цикъл Палимпсест. Те са живописни обобщения на фото-документи от берлинските архиви и мои реалистични рисунки от строителните площадки на Potsdamer Platzt непосредствено след падането на Берлинската стена и Желязната завеса.

В този цикъл чрез живописта интерпретирам и проблематизирам символното съграждане и разруха на урбанистичните пространства в опита архитектурно да се „пренапише“ историята. Моята цел е да привлека внимание към историята не чрез политически жестове, а чрез силата на класическата живопис – композиция, светлина и образ, които карат зрителя да се връща към картината и да разчита пластовете зад нейната видима цялост...“ – ***Весела Григориева***

Палимпсест • 200/130, маслени бои, колаж

Palimpsest • 200/130, oil paints, collage

Весела Григориева е родена в Тетевен. Завършва Живопис и инсталация в Университета за визуални изкуства „Ла Канбр“, Брюксел и История на изкуството в свободния университет в Белгия. В периода 1986 – 1999 г. е уредник в отдел „ Модерно изкуство“ на Националната художествена галерия в гр. София. От 1999 г. живее и работи като художник, куратор и журналист в Берлин. Участието на автора в Биенале за съвременно изкуство – Пловдив, 2026 е с подкрепата на Берлинския Културен Институт.

Vesela Grigorieva • Bulgaria

Изграждане • 200/130, маслени бои, колаж

Construction • 200/130, oil paints, collage

The paintings Construction and Palimpsest are part of the pictorial and essay cycle Palimpsest. They are painterly interpretations of photographic documents from Berlin archives and my own realistic drawings made at the construction sites of Potsdamer Platz immediately after the fall of the Berlin Wall and the Iron Curtain.

In this cycle, through painting, I interpret and problematize the symbolic construction and destruction of urban spaces in the attempt to architecturally "rewrite" history. My aim is to draw attention to history not through political gestures, but through the power of classical painting – composition, light, and image – which invite the viewer to return to the painting and decipher the layers concealed beneath its visible unity... – ***Vesela Grigorieva***

Vesela Grigorieva was born in Teteven, Bulgaria. She graduated in Painting and Installation from La Cambre, the École nationale supérieure des arts visuels in Brussels, and studied Art History at the Free University of Brussels, Belgium. From 1986 to 1999, she worked as a curator in the Modern Art Department of the National Art Gallery in Sofia, Bulgaria. Since 1999, she has lived and worked in Berlin as an artist, curator, and journalist.

The artist's participation in the Plovdiv Biennale of Contemporary Art 2026 is supported by the Berlin Cultural Institute.

Пламен Момчилов • България

В това пространство думите и образите се раждат само за да бъдат моментално унищожени. Изградих тази машина за печат и за разпад, за да ви покажа невидимия шум на дезинформацията, в който живеем всеки ден. Хартиените отломки под краката ни са материалният отпечатък на хиперинформирания свят – свят, който бълва съдържание, но губи памет. Преди да излезете, се запитайте: кое от това, което споделяте и вярвате, е истина, и кое вече е нарязано на ленти?

Пламен Момчилов

Plamen Momchilov • Bulgaria

In this space, words and images are born only to be instantly destroyed. I built this printing and decaying machine to show you the invisible noise of disinformation that we live in every day. The paper scraps under our feet are the material footprint of a hyper-informed world – a world that spews content but loses memory. Before you go out, ask yourself: what of what you share and believe is true, and what has already been cut to ribbons?

Plamen Momchilov

„Конфиденциално“ • Фотоинсталация с оператор

Confidential • installation with operator

Павел Синев • България

„...Под земята, където въздухът е влажен и тежък, започват коридори, които никой не е прекрачвал от години. Те се извиват като изсъхнали жили на място, което някога е било живо. Стените са студени, напукани, и в пукнатините им лежат прашни кости на минали стъпки – не човешки, а спомени, които времето е оглозгало до тишина.

Вратите тук не се отварят. Те стоят като застинали клепачи, зад които тъмнината диша сама. Някои са ръждясали до неузнаваемост, други са леко открехнати, сякаш чакат нечия ръка, която никога няма да се върне...

Бункерът в сърцето на това място е най-тихият. Той е кух като череп, изоставен в дълбока пещера. Вътре въздухът е неподвижен, а тъмнината е толкова плътна, че изглежда като материя. По пода се търкалят парчета бетон, ръждиви болтове, остатъци от машини, които вече не помнят предназначението си. Всичко тук е кост – кост на време, кост на забрава, кост на нещо, което е било прекършено, но не и изчезнало...

...Забравените пространства не са мъртви. Те са живи по свой начин – живи в тъмнината, в праха, в металния дъх на подземието. Те пазят всичко, което светът е оставил зад себе си, и го превръщат в тишина, която тежи повече от звук. И когато вървиш през тях, усещаш как всяка врата, всеки коридор, всеки ъгъл те наблюдава – не със страх, а с онова странно спокойствие на място, което знае, че никой не може да го забрави напълно."

Павел Синев е роден в гр. Казанлък. След завършване на Художествената гимназия в родния си град заминава за Германия, където завършва Академията за изящни изкуства в Мюнхен. Живее и работи в Германия.

„Между пространствата" • обект

„Between the spaces" • object

Pavel Sinev • Bulgaria

Beneath the earth, where the air grows damp and heavy, corridors unfold into the unknown– corridors untouched by human footsteps for years. They wind like withered veins through the remains of a place that once pulsed with life. The walls are cold, their surfaces fractured, their crevices holding the dusty remnants of footsteps long gone – not the bones of the human body, but the bones of memory, gnawed away by time until nothing remains but silence.

The doors no longer open. They stand like frozen eyelids, concealing a darkness that breathes in solitude. Some have rusted beyond recognition; others remain slightly ajar, as though still waiting for a hand that will never return...

At the heart of this forgotten world lies the bunker, the quietest place of all. Hollow as a skull buried deep within a cavern, it holds its breath. The air stands still, and the darkness is so dense it seems to have acquired a body of its own. Fragments of concrete, rusted bolts, and the remains of machines that have forgotten their purpose lie scattered across the floor. Everything here has become bone – the bones of time, the bones of oblivion, the bones of something broken, yet never entirely erased...

And yet, forgotten spaces are not dead. They live on in their own peculiar way – in the darkness, in the dust, in the metallic breath of the underground. They hold within them all that the world has abandoned, transmuting its remnants into a silence heavier than sound itself. As you wander through these spaces, you begin to sense that every door, every corridor, every shadowed corner is watching you – not with fear, but with the quiet, uncanny certainty of a place that knows it can never be wholly forgotten.

Pavel Sinev was born in Kazanlak, Bulgaria. After graduating from the Art High School in his hometown, he moved to Germany, where he completed his studies at the Academy of Fine Arts in Munich. He currently lives and works in Germany.

Светла Чиракова • България

„...Вдъхновението за създаването на авторската ми техника – вълненоритъмна живопис идва от традиционния български занаят „плъсти“, но изцяло трансформиран и надграден със свой собствен ритъм, цвят и енергия. Чрез различното подреждане на естествените фини, цветни влакънца от вълна творбите ми излъчват една неповторима дълбочина, жизненост и триизмерност, като променят възприятието за материал, форма и текстура...“

„ Звездна нощ“ • текстил, вълна

“Starry Night” • textile, wool

Светла Чиракова е художник-приложник, създател на своя авторска техника – вълненоритъмна живопис.

Svetla Chirakova • Bulgaria

“...The inspiration behind my original artistic technique, which I call Wool Rhythm Painting, stems from the traditional Bulgarian craft of plasti (felt-making), which I have entirely transformed and developed into a distinctive artistic language of its own, infused with rhythm, colour, and energy. Through the intricate arrangement of delicate, naturally coloured wool fibres, my works reveal a unique sense of depth, vitality, and three-dimensionality, transforming our perception of material, form, and texture...”

„ Не мечтай, а изживей мечтите си“ • текстил, вълна

“Don’t Just Dream – Live Your Dreams” • textile, wool

Svetla Chirakova is a textile and applied artist and the creator of her own original artistic technique, Wool Rhythm Painting.

Валентин Ваклинов • България

„Творбата има за цел да отправи социална критика към нас самите, към нашето отношение към заобикалящата ни действителност. Тя е отражение на социо-културните проявления на ценностните ни системи и вътрешните ни душевни състояния в следствие на действителността, която ние сами изграждаме и поддържаме. Промяната започва от нас самите и протича първоначално на терена на нашата душа. Светът, в който живеем, и заобикалящата ни среда са отражение именно на това отношение към него и на нашата вътрешна душевност. Външният облик на обектите от нашето ежедневие и тяхното състояние пряко илюстрират това, което всъщност сме ние самите. Всяко едно изображение има за цел да покаже ежедневна среда/обект и отношението ни към нея. Творбата отправя пряка социална критика към нас като общество. Акцентира се над външния вид на дома като лично обежище на индивида, а външният вид се превръща в отражение на отношението и разбиранията на индивида към и за заобикалящата го действителност, които са пряко следствие от вътрешните му морално-ценностни устои и разбирания. Разбирането му за свое, чуждо, наше. Разпределението на отговорностите и носенето на отговорностите. Творбата има за цел да провокира преосмисляне на концепцията за дискурса колективност – индивидуалност, за това как индивидът в условията на колектив придобива едно колективно съзнание за сметка на изоставянето на неговото лично и за това, че красотата на заобикалящия ни свят е наша лична отговорност, но тя се основава и на базата на нашата култура, разбирания, съобразителност, морал и ценности.“ – ***Валентин Ваклинов***

Постколективистична колективна безотговорност • 200x100 см, фотоинсталация върху поликарбонат

Post-Collectivist Collective Irresponsibility • 200x100 см, photo installation over polycarbonate

Valentin Vaklinov • Bulgaria

„The work aims to offer a social critique of ourselves and of our attitude towards the reality that surrounds us. It reflects the socio-cultural manifestations of our systems of values and our inner states as a consequence of the reality that we ourselves construct and sustain. Change begins with us and initially takes place on the terrain of our own inner selves. The world in which we live and the environment that surrounds us are precisely a reflection of our attitude towards them and of our inner state. The outward appearance of the objects and spaces of our everyday lives, as well as their condition, directly illustrate what we actually are. Each image seeks to present an everyday environment or object and our attitude towards it. The work delivers a direct social critique of us as a society. Particular emphasis is placed on the appearance of the home as the individual's personal refuge, while its outward appearance becomes a reflection of the individual's attitude towards and understanding of the surrounding reality. These attitudes and understandings are, in turn, a direct consequence of the individual's inner moral and value-based principles and convictions. It is also a question of how we understand what is ours, what belongs to others, and what belongs to all of us. It concerns the distribution of responsibilities and the willingness or unwillingness to assume them. The work seeks to provoke a reconsideration of the discourse between collectivity and individuality: of how, under conditions of collective existence, the individual acquires a form of collective consciousness at the expense of abandoning their personal one. It also addresses the idea that the beauty of the world around us is our personal responsibility, while at the same time being grounded in our culture, understanding, consideration for others, morality, and values.“ – ***Valentin Vaklinov***

Натали Николова • България

Желатина от спомените полепва по нас като прах без да го осъзнаваме. Прожектират се в главата ни след като физически ги загубим и вече това е единственият ни носител за реален спомен от тях, всичко останало е фикция на съзнанието ни. Никога не знаем дали последната снимка която сме направили на любимия ми човек, няма наистина да е последна. Накрая и спомените ни просто се разпадат, досущ като желатин. – Ц. Т.

За създаване на тази творба са използвани специално изработени от плексиглас „стъкла“ двустранно, за да могат да създават илюзията на спомени.

Nathalie Nikolova • Bulgaria

Желатинови спомени • фотоинсталация – фотография, рамка

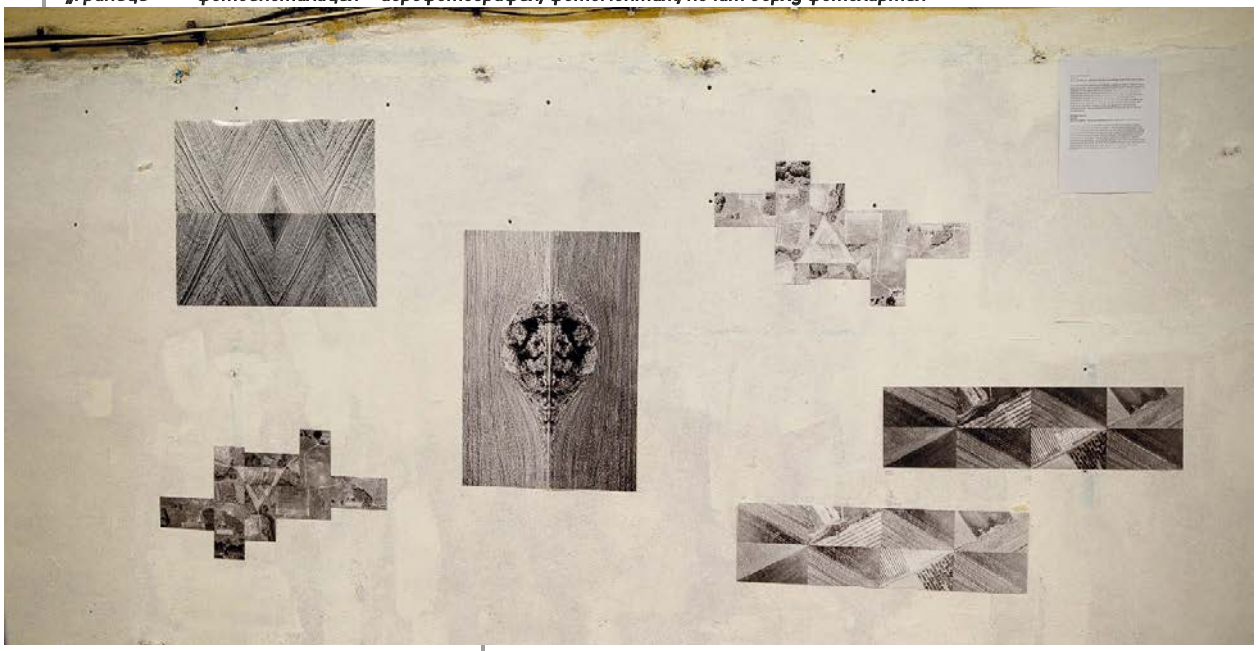
Gelatin Memories • Photo installation – photography, frame

The gelatin from our memories clings to us like dust, without us even realizing it. They are projected into our minds after we have physically lost them, and they become our only vessel for a real memory of them; everything else is a fiction created by our consciousness. We never know whether the last photograph we take of someone we love will truly be the last one. In the end, even our memories simply fall apart, much like gelatin. – C. T.

To create this artwork, specially made double-sided plexiglass “glass” panels were used to create the illusion of memories.

Борислава Иванова • България

„Граници" • фотоинсталация – аерофотография, фотомонтаж, печат върху фотохартия

Borders • Photo installation – aerial photography, photomontage, print on photo paper

„Граници" изследва симетрията на пейзажа и видимите следи от човешка намеса върху ландшафта. Инсталацията представя визуален диалог между природата и геометрията. Разглежда земята като текстура, карта и обект на манипулация. Чрез фрагментация и симетрия реални пейзажи се превръщат в абстрактни структури, които разкриват следите и закономерностите на човешкото влияние.

Инсталацията показва пейзажа като конструкция – пространство, което непрекъснато се моделира и преначертава. В тази трансформация се ражда нова естетика, в която природното и изкуственото се преплитат. Работата поставя въпроса за собственото ни място в тази трансформация: свидетели или съучастници сме? Само наблюдаваме пейзажа или вече сме част от неговото преначертане?

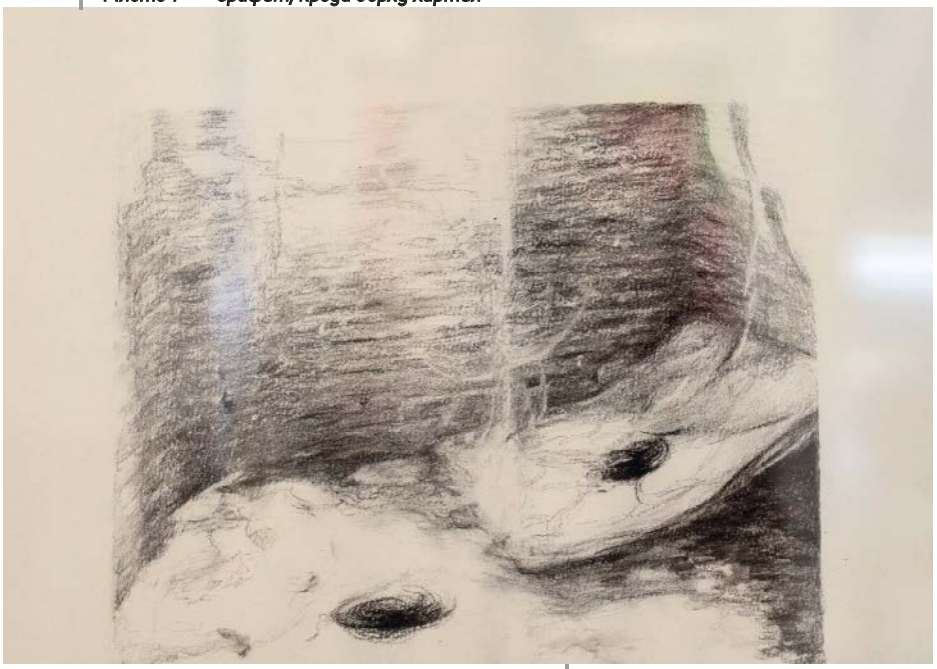
Borislava Ivanova • Bulgaria

Borders explores the symmetry of the landscape and the visible traces of human intervention within it. The installation presents a visual dialogue between nature and geometry. It approaches the land as texture, map, and object of manipulation. Through fragmentation and symmetry, real landscapes are transformed into abstract structures that reveal the traces and patterns of human influence.

The installation presents the landscape as a construction – a space that is continuously shaped and rewritten. Through this transformation, a new aesthetic emerges, one in which the natural and the artificial become intertwined. The work raises a question about our own place within this transformation: are we witnesses or participants? Are we merely observing the landscape, or have we already become part of its rearrangement?

Майк Фрес • Германия

Място 1 • графит, креда върху хартия

Place 1 • graphite, chalk on paper

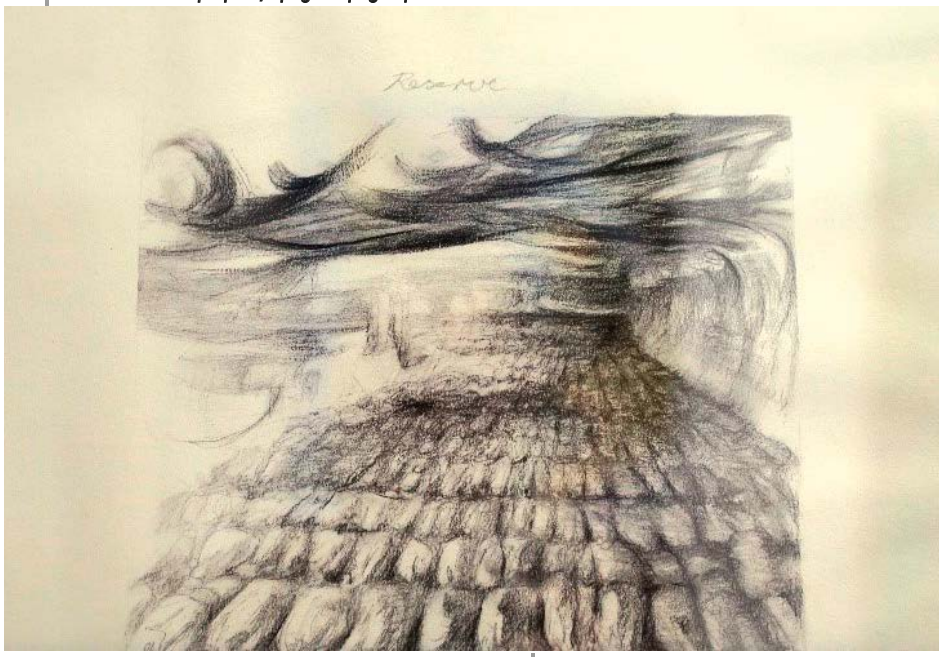
Двете творбите образуват собствено място – едно немясто. Тези „скрити места“ описват несигурното, неизразимото, пространствата между отделните фрагменти на нашата памет.

Интересите на автора са насочени към психологическите пространства и самият той се стреми да открои и анализира тяхната същност с всичките им двусмислия.

„...Размишлявам върху слепотата на погледа и измамното въздействие на външните проявления. Опитвам се да открия начин да отразя външния свят във вътрешния. Рисунката е основното ми изразно средство – най-непосредствената и категорична форма, подобна на продължение на мисълта.“ – **Майк Фрес**

Maike Freess • Germany

Място 2 • графит, креда върху хартия

Place 2 • graphite, chalk on paper

The two artworks form a place of their own – a non-place. These “hidden places” describe the uncertain, the inexpressible, and the spaces between individual fragments of our memory.

The artist’s interests are focused on psychological spaces, and she seeks to explore and analyse their essence, with all their ambiguities.

“...I reflect on the blindness of the gaze and the deceptive effect of outward appearances. I try to find a way to reflect the outside world within the inner world. Drawing is my primary medium of expression – the most immediate and decisive form, akin to an extension of thought.” – **Maike Freess**

Масимо Тиберио • Италия

„Моята работа изследва формиращата и деформиращата сила на езика, както и способността на привидно „неутралните“ думи да изграждат идентичността. Използвам текстила като метафора на психиката: основата символизира дълбоката същност на личността, а вътъкът – нейния социален образ. Това е уязвима тъкан, в която нормите, привързаностите и културният натиск действат безмълвно, но решаващо.

Релефно изписаните фрази – „Бъди добро момиче“ и „Мъжете не плачат“ – функционират като инструменти на властта, които регулират поведението, емоциите и пола, налагайки идентичност още преди човек да е получил възможността сам да я избере. Моята техника, основана на използването на вода, лепило и сол, не добавя материал, а го трансформира. Там, където действа езикът, тъканта се втвърдява; повърхността запечатва фразата като белег. Останалите участъци запазват мекотата си, изложени на времето и на погледа.

В творбата „Мъжете не плачат“ гърбът на плата е умишлено изложен на показ. Той се превръща в пространство, в което езикът разкрива скритата си функция – не да защитава, а да ограничава; не да възпитава, а да дисциплинира мъжката емоционалност.

В „Бъди добро момиче“ светлата, фино изтъкана повърхност внушава идеализирана представа за женствеността. Привидната ѝ чистота се превръща в основа, върху която се вписват очакванията и формите на контрол.“ **– Масимо Тиберио**

Gli uomini non piangono (Men do not cry • vinavil and water embossing

Мъжете не плачат • виневил и релефна вода

Massimo Tiberio • Italy

Una buona donna (a good woman) • vinavil and water embossing

Добра жена • щамповане с винавил и вода

“My work explores the formative and deformative power of language, as well as the ability of seemingly ‘neutral’ words to shape identity. I use textile as a metaphor for the psyche: the warp symbolises the deep self, while the weft represents the social self. It is a vulnerable weave in which norms, attachments and cultural pressures act silently, yet decisively.

The embossed phrases ‘Be a good girl’ and ‘Men don’t cry’ function as instruments of power that regulate behaviour, emotions and gender, imposing an identity before a person has the opportunity to choose it for themselves.

My technique, based on the use of water, glue and salt, does not add material but transforms it. Wherever language acts, the fabric stiffens; the surface seals the phrase like a scar. The remaining areas retain their softness, exposed to time and to the gaze.

In the work Men Don’t Cry, the reverse side of the fabric is deliberately exposed. It becomes a space in which language reveals its hidden function — not to protect, but to constrain; not to educate, but to discipline male emotionality.

In Be a Good Girl, the pale, finely woven surface evokes an idealised image of femininity. Its apparent purity becomes the ground upon which expectations and forms of control are inscribed.” – **Massimo Tiberio**

Наташа Петрова • България

„ От високо“

"From Above"

Natasha Petrova • Bulgaria

По пътя на рибите • 80/100, дървена плоскост, акрил, колаж

"Along the Path of the Fish" • 80/100 cm, wooden panel, acrylic, collage

Ирина Гърдева • България

Плуваща форма

Floating form

Ирина Гърдева е родена в гр. Пловдив. Завършва АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев", Пловдив, специалност „Живопис".

В творческата си биография има 10 самостоятелни и множество участия в групови, общи и национални изложби – „Биенале на малките форми", Плевен, „Пролетен салон", Габрово; Биенале за съвременно изкуство – Пловдив 2024 и 2026; „Митовете и легендите на моя народ", Стара Загора; „Срещу вятъра – изкуство на миниатюрата", Русе; „Приятели на морето", Бургас и др.

Член на СБХ и ДПХ. Награждавана от ДПХ и фондация „Атанас Кръстев".

Irina Gardeva • Bulgaria

Тъмни форми

Dark Forms

Irina Gardeva was born in Plovdiv, Bulgaria. She graduated from the Academy of Music, Dance and Fine Arts "Prof. Asen Diamandiev" in Plovdiv, specializing in Painting.

Her artistic career includes 10 solo exhibitions and numerous participations in group, collective and national exhibitions, including the Small Forms Biennale in Pleven, the Spring Salon in Gabrovo, the Plovdiv Biennale of Contemporary Art in 2024 and 2026, My People's Myths and Legends in Stara Zagora, Against the Wind – The Art of Miniature in Ruse, Friends of the Sea in Burgas, and others.

She is a member of the Union of Bulgarian Artists (UBA) and the Plovdiv Artists' Association. She has received awards from the Plovdiv Artists' Association and the Atanas Krastev Foundation.

Ангел Гешев • България

Ангел Гешев е български художник, който живее и работи в гр. Пловдив. Завършва ССХУ по сценични кадри в родния си град, а след това завършва „Графика“ в Московската художествена академия „Суриков“. Работи в студиото на Руската академия на изкуствата, а по-късно се установява в Пекин, където повече от десетилетие е творчески директор на A&Y Studio.

Животът и работата му в Азия силно влияят върху стила му – характерни са калиграфските структури, символният рисунък, богатите повърхности и смесените техники.

Гешев има над 30 самостоятелни изложби и участва в множество международни проекти. Негови творби са част от частни и публични колекции в Европа, Азия и Америка. След завръщането си в България основава фондация „А.Г.-Арт Проект“ и галерия Arsenal of Art в Пловдив – пространство, посветено на съвременното изкуство и артистичния обмен.

Творчеството му изгражда мост между културите, съчетавайки българската традиция, европейската графична школа и богатството на източната естетика.

Angel Geshev • Bulgaria

Angel Geshev is a Bulgarian artist who lives and works in Plovdiv, Bulgaria. He graduated from the Secondary School of Stage Design in his hometown, followed by a degree in Printmaking from the Surikov Moscow State Academic Art Institute. He worked at the studio of the Russian Academy of Arts before settling in Beijing, where he served as Creative Director of A&Y Studio for more than a decade.

His life and work in Asia have had a profound influence on his artistic style, characterized by calligraphic structures, symbolic imagery, richly textured surfaces, and mixed media techniques.

Geshev has held more than 30 solo exhibitions and participated in numerous international projects. His works are part of private and public collections across Europe, Asia, and the Americas. Upon returning to Bulgaria, he founded the A.G. – Art Project Foundation and the Arsenal of Art Gallery in Plovdiv, a space dedicated to contemporary art and artistic exchange. His artistic practice builds bridges between cultures, bringing together Bulgarian traditions, the European school of printmaking, and the richness of Eastern aesthetics.

Цветан Раденков • България

Цветан Раденков е български художник, роден в Пловдив. След години, изпълнени с разнообразни професии и над две десетилетия във Виена, той оформя своя характерен стил – свободен, жестов, експресивен. От 2007 г. активно се посвещава на живописта, а неговите произведения се движат между фигурацията и абстракцията, фокусирани върху теми като раздвоението на личността, вътрешния конфликт и търсенето на смисъл.

Раденков участва в множество международни проекти, включително Casa Batlló в Барселона (2012) и музей Карлсплац (2014). Успоредно с това развива активна изложбена дейност и в България. Представя самостоятелни и групови експозиции в Пловдив, София и други градове, сред които участия в галериите: Депо – София, Arsenal of Art- Пловдив, Руси Карабиберов – Нова Загора, изложбите на групите „Ел-Корди" и „Свободните художници", както и различни инициативи, свързани със съвременното българско изкуство. Номинация изложба „Паралелни светове", Шипка 6 2024г., София.

Творбите на Раденков се намират в частни и публични колекции у нас и в чужбина.

Tsvetan Radenkov • Bulgaria

Tsvetan Radenkov is a Bulgarian artist born in Plovdiv. After years spent pursuing various professions and more than two decades living in Vienna, he developed his distinctive style—free, gestural, and expressive. Since 2007, he has devoted himself actively to painting. His works move between figuration and abstraction, exploring themes such as the duality of the self, inner conflict, and the search for meaning.

Radenkov has participated in numerous international projects, including Casa Batlló in Barcelona (2012) and the Karlsplatz Museum (2014). Alongside his international activities, he has maintained an active exhibition presence in Bulgaria. He has presented solo and group exhibitions in Plovdiv, Sofia, and other cities, including exhibitions at Depo Gallery in Sofia, Arsenal of Art in Plovdiv, and Rusi Karabiberov Gallery in Nova Zagora. He has also participated in exhibitions organized by the art groups "El-Kordi" and "The Independent Artists," as well as in various initiatives dedicated to contemporary Bulgarian art. In 2024, he was nominated for the exhibition "Parallel Worlds" at Shipka 6 in Sofia.

Radenkov's works are held in private and public collections in Bulgaria and abroad.

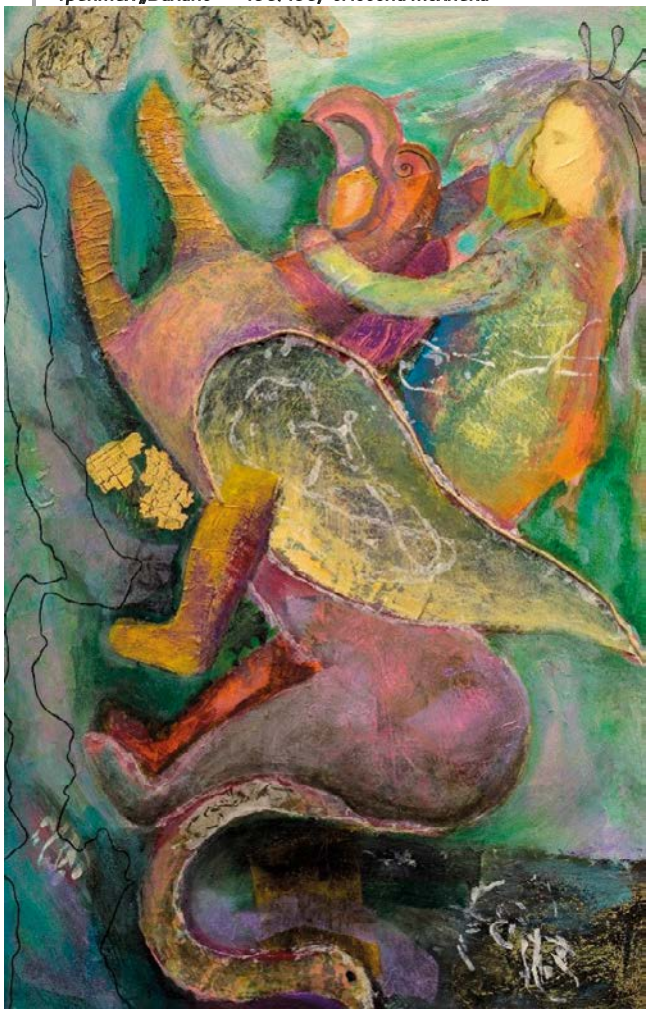
Соня Русков • България

Соня Русков е български артист, който работи като художник и реставратор в Германия. Завършва Национална Художествена Академия гр. София специалност „ Реставрация и консервация“.

През 2021 г. печели конкурса „Градът и земята 21“ на съюза на художниците в Германия. Ръководител е на множество проекти по програма „Културата и училищата“ в Северен Рейн – Вестфалия.

Нейни творби има в български галерии и музеи , както и в държавни и частни колекции в ЮАР, Италия , Франция, Холандия, Германия и България.

Триптих „Баланс“ • 100/150, смесена техника

Sonya Ruskov • Bulgaria

Triptych "Balance" • 100/150 cm, mixed media

Sonya Ruskov is a Bulgarian artist who works as a painter and art conservator in Germany. She graduated from the National Academy of Art in Sofia, specializing in Conservation and Restoration.

In 2021, she won the "The City and the Earth 21" competition organized by the Association of Artists in Germany.

She has led numerous projects under the "Culture and Schools" programme in North Rhine-Westphalia.

Her works are held in Bulgarian galleries and museums, as well as in public and private collections in South Africa, Italy, France, the Netherlands, Germany, and Bulgaria.

Павлина Сърбова • България

Картините са част от тематичен цикъл „Кутия за сънища", в който основната тема е мястото, в което съхраняваме всички изгубени територии от детството – спомени, емоции, мечти. В това съкровено място са скрити образи и диви животни, отдавна изчезнали, но все още посещаващи сънищата ни, напомняйки ни за неизказаните детски страхове.

Павлина Сърбова е родена в гр. Ямбол. Завършва Национална художествена гимназия „Димитър Добрович" в гр. Сливен специалност „художествена тъкан", а по-късно и колежа „Св. Иван Рилски". Нейни картини са притежание на частни колекции в България, Русия и Турция.

„Кутия за сънища I" • 100/70, колаж върху платно, хартия, акрил, смесена техника

"Dream Box I" • 100/70 cm, collage on canvas, paper, acrylic, mixed media

Pavlina Sarbova • Bulgaria

„Кутия за сънища II" • 90/70, колаж върху платно, хартия, акрил, смесена техника

"Dream Box II" • 90/70 cm, collage on canvas, paper, acrylic, mixed media

The paintings are part of the thematic series "Dream Box," which explores the place where we preserve all the lost territories of childhood – memories, emotions, and dreams. Hidden within this intimate space are images and wild animals that have long since disappeared, yet continue to visit our dreams, reminding us of the unspoken fears of childhood.

Pavlina Sarbova was born in Yambol, Bulgaria. She graduated from the Dimitar Dobrovich National School of Art in Sliven, specializing in artistic textiles, and later from St. Ivan Rilski College. Her paintings are held in private collections in Bulgaria, Russia, and Turkey.

Миглена Живкова • България

„ Скритото езеро“ • 100/60, маслена живопис

“The Hidden Lake“ • 100/60, oil painting

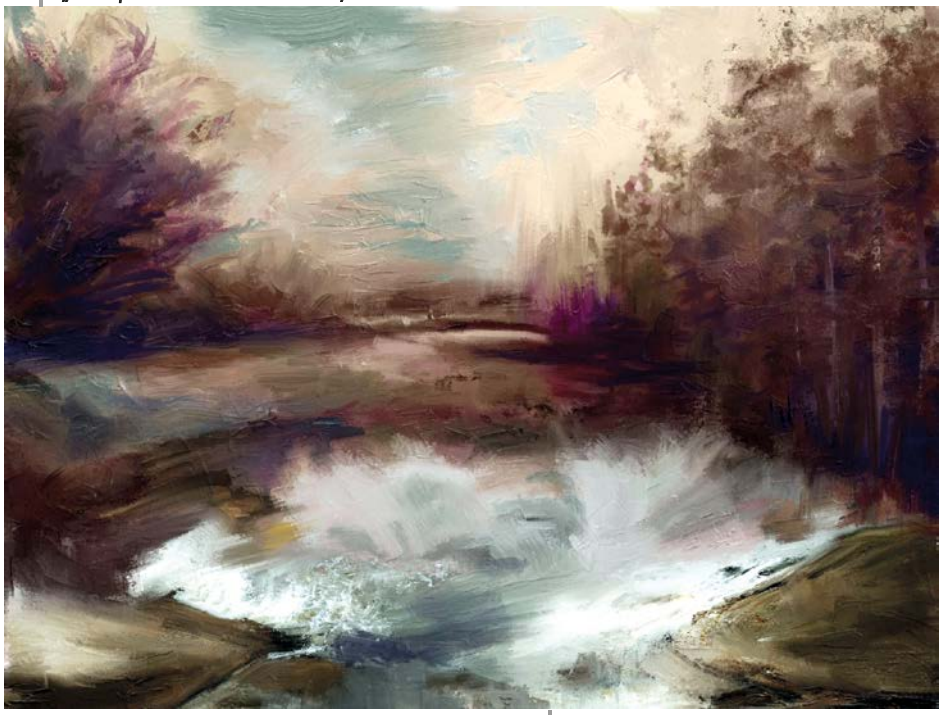
„Подходът ми е интуитивен. Започвам с бързи скици на наблюденията си , а след това докато се задълбочавам в творческия процес, давам воля на въображението си ...

Не се стремя да възпроизвеждам конкретната реалност. Извличам природни елементи – извивките на реките, планинските силуети или багрите на флората – и ги преоткривам в форми, често смесица от остри линии и меки контури, създавайки усещане за движение и дълбочина.

Маслената живопис ми позволява да изразя дълбочината на цветовете и текстурите, създавайки усещане за спокойствие. Всеки щрих с четката е покана за усет на движението и живота, излъчващи се от природните пейзажи . Обичам да използвам светлина и сянка, за да създавам сцени , които съчетават нежност и сила, реалност и абстракция .“ – **Миглена Живкова**

Miglena Zhivkova • Bulgaria

„Гейзер в затишие“ • 100/60, маслена живопис

„Gayser in a lull“ • 100/60, oil painting

“My approach is intuitive. I begin with quick sketches of my observations, and then, as I delve deeper into the creative process, I give free rein to my imagination...

I do not seek to reproduce a specific reality. Instead, I draw inspiration from elements of nature – the curves of rivers, mountain silhouettes, or the colours of flora – and reinterpret them through forms that often combine sharp lines with soft contours, creating a sense of movement and depth.

Oil painting allows me to express the richness of colours and textures, evoking a sense of tranquillity. Each brushstroke is an invitation to sense the movement and vitality emanating from natural landscapes. I love using light and shadow to create scenes that combine tenderness and strength, reality and abstraction.” – **Miglena Zhivkova**

Мария Аргирова

Мениджър на Биенале за съвременно изкуство – Пловдив и основател на Фондация „Изкуството през вековете".

Родена в гр. Пловдив през 1973 г. Завършва ПУ „Паисий Хилендарски", специалност „Счетоводство и контрол", а по-късно и ВТУ „Св. Св. Кирил и Методий", специалност Финанси. Работи над 25 години в сферата на банковото дело и частния бизнес като главен счетоводител и финансов консултант.

През 2022 г. завършва Национална Художествена Академия – гр. София, " специалност Изкуствознание – съвременно и модерно изкуство, а по настоящем е докторант по Артмениджмънт в АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев" – гр. Пловдив.

Хоноруван преподавател в ПУ „Паисий Хилендарски" по артмениджмънт.

След основаването на Биенале за съвременно изкуство – Пловдив, Мария Аргирова се посвещава изцяло на нейната дейност, като следва мисията и работи за утвърждаването на визуалните изкуства, подкрепата на артистичните общности и създаването на нови възможности за културен обмен.

Maria Argirova

Manager of the Plovdiv Biennale of Contemporary Art and Founder of the "Art Over the Centuries" Foundation.

Born in Plovdiv in 1973, Maria Argirova graduated from Paisii Hilendarski University of Plovdiv with a degree in Accounting and Control, followed by a degree in Finance from St. Cyril and St. Methodius University of Veliko Tarnovo. She has over 25 years of professional experience in banking and the private sector, working as a Chief Accountant and Financial Consultant.

In 2022, she graduated from the National Academy of Art in Sofia, specializing in Art History, with a focus on Contemporary and Modern Art. She is currently pursuing a PhD in Art Management at the Academy of Music, Dance and Fine Arts "Prof. Asen Diamandiev" in Plovdiv.

She is also an adjunct lecturer in Art Management at Paisii Hilendarski University of Plovdiv.

Following the establishment of the Biennial of Contemporary Art - Plovdiv, Maria Argirova devoted herself entirely to its development and activities, embracing its mission and working to promote the visual arts, support artistic communities, and create new opportunities for cultural exchange.

Мениджър на проекта – Мария Аргирова

Комисия по журиране – Веско Велев, Мария Аргирова, Паолина Радева, Ася Бачова

Фотографии – Цветослав Костов

Текст – Мария Аргирова

Дизайн и предпечат – Ракурси ООД

Партньори – Дружество на пловдивските художници , РДПБЗН – Пловдив, ПУ „Паисий Хилендарски“.

Издателство – Ракурси ООД

ISBN 978-619-7599-42-8 (ел. издание)

ISBN 978-619-7599-41-1 (печатно издание)

Project Manager – Maria Argirova

Jury Committee – Vesko Velev, Maria Argirova, Paolina Radeva, Asya Bachova

Photography – Tsvetoslav Kostov

Text – Maria Argirova

Design and Prepress – Rakursy Ltd.

Partners – Union of Plovdiv Artists, Regional Directorate for Fire Safety and Civil Protection – Plovdiv, „Paisii Hilendarski“ Plovdiv University

Publisher – Rakursi Ltd.

ISBN 978-619-7599-42-8 (e-book PDF)

ISBN 978-619-7599-41-1 (Printed Edition)

Изкуството през вековете

ФОНДАЦИЯ

FOUNDATION

Art over the centuries